

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh žehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed. Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) X. — Číslo (No.) 15.

Sobota (Saturday) 6. 4. (April) 1985

Hendrick van Den Broeck: Kristovo vzkříšení v Sixtinské kapli ve Vatikáně.

Lumen Christi
gloriose
resurgentis

dissipet tenebras
cordis et mentis

Joannes Paulus PP II

Rádostně srážky vel' konání bytost
mír a milost' vnu dnu
na síle' odětné' modl'bo

1985

gpruzy
D. Karel Vraný

Rukopis Nřd. Otce monsignora dr. Karla Vraný, rektora našeho
římského Nepomuccena.

Požehnané velikonoce,

radost z jistoty víry v Kristovo vzkříšení
a v něm zakotvené přesvědčení
o konečném vítězství dobra nad zlem
přeji všem svým čtenářům, domovu a krajanům,
roztroušeným po celém světě
redakce Hlasu Národa a chicagský "Velehrad"

VŘELÉ POZVÁNÍ
na českou Křížovou cestu na
Velký pátek 5. dubna 1985
ve 4:30 hod. odpoč. v kostele
Panny Marie Svatohorské
(2414, S. 61st Ave. Cicero, Ill.)
**VELIKONOČNÍ ČESKÉ
BOHOSLUŽBY**
budou v sobotu 6. dubna
v 10:00 hod. večer.

JAKUB LOEW

JEŽÍŠ NAZÝVÁNÝ KRISTUS

Stále se tvrdí, že věta » můj Bože, můj Bože, proč jsi mě opustil? « je počátek prorockého žalmu (21, 2) a že ten žalm v poslední části má verš plný naděje: » Budu svým bratřím vyprávět o tvém jménu, budu tě velebit uprostřed shromáždění « (21, 23). Ježíš však tuhle větu už neřekl! Moc rychle a moc lacině utíkáme pryč z dramatu Ježíšovy hodiny a moc rádi si vypůjčujeme slova, jež znamenají už plod » jeho hodiny «, jež však Ježíš vůbec nevystavil!!!... A pak to znamená úplně zapomenout na vše, co je mezi oběma částmi tohoto žalmu a co pouze dodává strašně bolestný výklad k Ježíšově výkřiku:

» Můj Bože, můj Bože, proč jsi mě opustil? Jsi daleko od mé spásy, od strašných výkřiků mého sténání... Můj Bože, volám za dne a neslyšíš, volám za noci a nevšímáš si mě... Ty jsi Svätý a jsi na trůně nad Izraelovými chválami... Naši otcové se ti zcela oddali a ty jsi je osvobodil... Volali k tobě a byli zachráněni, zcela se ti oddali a nebyli zklamáni... Já však jsem jen červ a ne člověk, jsem lidský vyvrhel, jsem odpadek světa... Všichni, kdo mě vidí, se mi vysmívají, pošklebují se po mě, kývají hlavou nade mnou... Obrať se na Hospodina, ať tě zachrání, když prý má tě rád!... « (řekni tedy Otci, ať tě sundá s kříže!)... » Ty jsi mě vytáhl z lůna, malčiny prsy byly mi útočištěm... « (ta něžná a ta sladká Panna Maria!)... » Nevzdaluj se mi, úzkost mě jímá a není zachránce... Kolem mě je stádo býků, bašanští zubří se na mě tlačí... Lev se sápe a řve, všichni na mě cení zuby... Jsem rozteklý jako voda, všechny mé kosti se mi rozpadávají, srdce se mi rozpouští ve vnitřnostech, je jako z vosku... Má síla je rozmíchána jako hrnčářská hlína, jazyk se mi lepí na patro, zničil jsi mě až na prach smrti... Psi mě obkličují, celá tlupa ničemů na mě doráží jako lvi, mučí mé ruce i mé nohy... Mohu si spočítat všechny své kosti, oni na mě zevlují, na mě čumí... Dělí se o mé šaty, losují o mou tuniku... Ach ty, Hospodine, nevzdaluj se, jsi má božská síla: pospěš mi na pomoc!... Vysvobod' mou duši z pod meče a můj život ze psích spárů!... Vyrvi mě ze lvi tlamy a od buvolích rohů!... Vyslyš mě! « (Žl 21, 2-22).

(Tento básnický převod je z pera André Chourquiho, arabského křesťana).

To vše není žádná sentimentalita. » Pane, až kam měl jsi mě rád? « ... Ježíš se nevtělil pouze do Mariina lůna, on se vtělil až do toho » můj Bože, můj Bože, proč jsi mě opustil? «

Nuže ano... mluva kříže... to je opravdu šílenství... » Pojal ke mně lásku tak... až se za mě obětoval « (Gal 2, 20).

Sloupek informací

o knize US novináře Davida K. Shiplera
„Rusko - rozbité idoly - posvátné sny“
 jejíž recenzi připravila pro rubriku
„Kritické marginálie“ časopisu „Proměny“
 (čtvrtletník Čs. společnosti pro vědy a umění-SVU
 -22/1/85, str. 104-107),
 paní Maruška Hrabíková – Šámalová,
 doktor politických věd
 z Pennsylvánské státní university.

Američtí státníci a politikové dosud stále neznají ani Rusko, ani komunismus; proto stále tápají v dvou extrémech.

Americký přístup k Sovětskému svazu je až příliš často jakoby schizoidní. Bud' to se na Sovětský svaz hledí doromyslně jako na zemi, která se stává čím dál tím podobnější Spojeným státům, nebo se na něj pohlíží jako na „říši zla“. Oba přístupy sovětskou realitu zatemňují. První přístup, který předpokládá, že je potřeba jenom trochu dobré vůle, se valstně vzdává intelektuálního úsilí a snahy po porozumění. Druhý přístup zařazuje Sovětský svaz mimo oblast mravnosti a v důsledku toho i mimo možnost pochopení. Tak se v prvním případě ignoruje specifická „Sovětského svazu a ve druhém možnost jeho racionální analýzy. Paradoxem je, že oba přístupy mají stejný výsledek: zabráňují vidět Sovětský svaz takový, jaký je. V dnešním nebezpečném světě si žádná země a tím méně supervelmoc jako jsou Spojené státy nemůže

dovolit, aby měla o druhé supervelmoci zjednodušené nebo zcela zkreslené představy. Sine qua non každé moudré a prozíravé zahraniční politiky je solidní porozumění skutečnosti. Kniha Davida Shiplera *Russia - Broken Idols, Solemn Dreams* takové porozumění nabízí.

□
Kniha novináře Shiplera je jednou z nabídek jak porozumět dnešnímu Rusku a totalitnímu rudému režimu.

Rusko (termín, jemuž Shipler dává přednost před výstižnějším termínem Sovětský svaz), jež Shipler popisuje, je v letech 1975 až 1979, kdy byl hlavním korespondentem *New York Times* v Moskvě, světem pochopitelným, ale je to svět naprosto jiný než svět Spojených států a ostatních demokratických států na Západě. Ruskou společnost stále ovládají staré instinkty z carských dob, jako je nechuť k introspekci a tendence k maskování negativních jevů. Začíná to už u dětí a vede to nakonec k přesvědčení, že člověk má vládu

nad svým okolím. Děti se vedou s něžnou neústupností, způsobem, který láskyplně zabraňuje a přitom uklidňuje. V souladu s kolektivistickým a autoritativním přístupem školy i politická výchova spíše realitu konstruuje, než aby ji zkoumala. Požadavek dvoj-jediného totalitního mýtu politické aktivity a přitom jednomyslnosti brání rodině, aby nabídla jedinci spolehlivé útočiště. Člověk buď musí zakladat morálky pokrytectví přijmout nebo se smířit s naprostou osamělostí.

Autoritativní, konzervativní a elitářské popudy prostupují všechny oblasti ruského života. Přes všudypřítomné a skoro povinné zdůrazňování egalitářství, Sovětský svaz je rozvrstvenou společností, kde jedni jsou si rovnější než druzí, kde členství ve straně znamená mnoho a kde inteligence s pohrdáním hledí na dělníky a rolníky, kteří na oplátku se po ní ohlížejí s úšklebkem. Podle Shiplera je celá společnost uspořádána jako řada enkláv. „Každá z nich izolovaná a nepřístupná jako město obehnané hradbami“. Protože jedinec žije v začarovaném kruhu privilegií a deprivace, musí mít styky i s jinými enklávami, aby dostal co potřebuje. Rusové to nazývají blat. Protože ruská společnost je dobře zařízena na to, aby udržovala iluze o sobě samé, neúspěch snu o spravedlivé, rovnostářské a bohatství oplývající společnosti neústí v revoltu, jak by se to asi stalo jinde, ale ve špatnou pracovní morálku a v otupující cynismus. Sovětský občan se neúnavně snaží dostat se trochu dopředu, přizpůsobit nesmyslná pravidla a ignorovat nemožné zákony; pomalu se tak dostává na území, kde hranice mezi tím, co je ještě v mezích zákona a co ne, je zamazána: žije ve stavu mravní beztíže a prázdnoty.

□
Ideologie marxismu je dnes v SSSR mrtvá; komunisté se jí jen křečovitě dovolávají jako prostředku k udržení se s policií a armádou u moci, jako osvědčeného „vývozního artiklu“ k děláni nekřidlu ve světě, ale už dávno neurčuje směr, kterým se budou ubírat změny uvnitř země a v satelitních státech. Zůstane však i nadále tmelem SSSR ruský patriotismus až dojde k jeho národnostní dekolonizaci?

Pocit prázdnoty však obráží hlubší chorobu. Shipler vidí Rusko jako zemi, která ztratila svou víru v marxismus, která ztratila naději v uskutečňování dalekosáhlého snu. Vládnoucí komunistická strana se prostě

proměnila ve správní a výkonostní radu. Obraz světa je stále ještě utvářen skrze ideologii, zejména analýza událostí v zahraničí, ale i ideologie už dávno neurčuje směr, kterým se budou ubírat změny uvnitř země. Podle Shiplera jsou tedy „sovětské komunisté socialisty, kteří jsou oddáni udržení a zlepšení stávajícího systému složitosti státního vlastnictví“. Pro Rusy, v nichž je hluboce zakořeněna potřeba prospořádaný intelektuální život a pro všezahrnující názor, vytvořila tato ztráta víry prázdnotu, z níž vystupuje mocná a velice ruská touha po jistotách a slávě. Důsledkem této bezvýchodnosti je snaha vrátit se k národní cti a heroismu druhé světové války, k autoritářství Stalinovy éry, k etické čistotě a vznešenosti „matky Rusi“, k prostotě venkovského života a k rituálům a pravdám orthodoxní církve.

„Ze všech idejí, názorů a pocitů, které se v sovětské společnosti projevují,“ píše Shipler, „je patriotismus nejrozšířenější a taky nejmocnější.“ Spojuje heterogenní obyvatelstvo důkladněji než komunismus a křesťanství, z nichž dokáže vytvořit jakousi syntézu. Patriotismus slouží a je často dominantním faktorem v sovětském názorovém amalgamu. Všechna vážnost, s níž Rusové berou svůj patriotismus, však jen maskuje jeho nepřiměřenost. Shipler uzavírá: „Přes všechnu intenzitu však patriotismus není dostatečně obsáhlý a nezahrnuje prostě vše, co by uspokojilo potřebu Rusů po Pravdě a po Víře, která by vedla jejich životy. Jak křehká musí taková víra být, když spočívá na mlčení.“

□
Rusko bylo vždycky odlišné od Západu; od Kateřiny Veliké chtělo Západ dohonit, bolševismus tento vývoj násilně přetrhal, zemi isoloval, aby Rusko zmodernisoval násilně „po svém“; z bývalé velké bídy narostla Rusům jen dychtivost po západním zboží, ale západní individualismus a pluralismus myšlení jsou jim dosud cizí - samozřejmě až na malé výjimky.

Autor líčí ambivalentní vztah Ruska k vnějšímu světu. Bolaví pocitem méněcennosti a zahalení do svého staromódního šovinismu Rusové jsou fascinováni západním způsobem života, ale jsou také vůči němu zcela imunní. Dychtí po exotických předmětech konzumní společnosti, ale ne po západní myšlence, jež je pomohla zrodit. Jejich vnitřní motivace a

postoje zůstávají nezměněny, pluralismus a individualismus jsou pro ně stále naprosto cizí. Pro mnohé Rusy vyhlížejí Spojené státy jako nebezpečný chaos. Mají skutečnou nechuť ke zmatku pluralistického politického života, ke vřavě idejí a ke složitostem a nejistotám pestrého a decentralizovaného tržního hospodářství a mají z toho všeho strach. K těmto názorům je třeba ještě dodat, že díky izolaci mají Rusové sklon k tomu, aby promítali svůj vlastní svět do západního světa. Proto Shipler uzavírá, že s výjimkou malých skupin, jako jsou disidenti nebo vědci, nemá Západ žádný významný vliv na sovětský politický nebo intelektuální život.

Rusko - Rozbité idoly, posvátné sny je kniha, kterou napsal novinář; není to kniha věnovaná historii, politické analýze nebo osobním vzpomínkám. Nebylo by spravedlivé kritizovat autora za knihu, kterou nenapsal, a Shiplerova práce si nečiní nárok na to, aby byla definitivním pojednáním o povaze sovětské společnosti. Protože není vázán striktními požadavky vědecké práce, které vyžadují podklady, systematickou analýzu a formální dokumentaci, Shipler svým prostým popisem dobře představuje mnohovrstevnatou ruskou společnost ve všech jejích protikladných, zpřetrhovaných a komplikovaných projevech.

Novinář si vybral formu a styl, který se dobře hodí k jeho látce. Uzavřená, neprůhledná, ulhaná, tajnůstkářská a podezíravá ruská společnost se dělí o informace jen neochotně. Shipler musel nutně spoléhat na intuici a na svoje dojmy, musel paběrkovat fakta, náhodné poznatky a útržky rozhovorů. Jeho údaje často spíše nabízejí vysvětlení než potvrzení a spíše vyvozují, než aby demonstrovaly. Všechna tato omezení však měla nakonec osvobozující účín. Dovolila Shiplerovi, aby byl neformální a aby si při psaní popustil uzdu, takže mohl podrobit zkoumání i ne tak zřejmé aspekty ruské společnosti.

Neexistence výsledků výzkumu veřejného mínění, otevřených rozhovorů s představiteli Kremli, informací vysoce postavených úředníků, které musí zůstat mimo záznam, veřejného protřepávání politických sporů a neuctivých poznámek příslušného muže z ulice a také nedostatek spolehlivých fakt přinutily Shiplera psát o tom, co mohl pozorovat sám: jak Rusové žijí, jak myslí a cítí. Tím, že se Shipler zabývá ruskými postoji, hodnotami, touhami, obavami a sebeklamy,

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu

a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko,

CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.

2657-59 S. LAWNDALE AVE. Chicago Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.

s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602

(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

April 6, 1985 — Vol. X. No. 15.

zkoumá zároveň i hmatatelné, i když nekvantifikovatelné síly, jež utvářejí tuto společnost. Myslím, že jeho zobrazení sovětského patriotismu jako amalgamu pocitů vyvěrajících z hlubokého nitra, mocných a přitom současně nedostatečných, jde k samému jádru ruské zkušenosti. To, že se autor rozhodl zkoumat duševní život ruského národa mu dovolilo vyvolat živý obraz Ruska, které si žije svým vlastním životem.

Shipler neváhá vyprávět anekdotické příběhy a sdělit své vlastní zkušenosti. Nepozorný čtenář by si mohl myslet, že kniha není nic víc, než řada obrázků daných dohromady. Shipler - ukázněný vypravěč - však právě naopak používá svých příběhů k tomu, aby osvětlil různé aspekty sovětské reality. Jeho příběhy nabízejí možné interpretace tam, kde kategorické tvrzení by bylo příliš silné. Tak např. nepřátelské přijetí, jehož se dostalo ruskému dělníku, který se snažil zorganizovat svobodné odbory, od manželů Sacharovových, slouží Shiplerovi jako vysvětlení, proč není pravděpodobné, že by se v Rusku vytvořila podobná koalice mezi dělníky a intelektuály, jako k tomu došlo v Polsku osmdesátých let. Anekdotický styl kromě toho přispívá k tomu, že se kniha dobře čte.

Člověk by mohl Shiplera vzít v potaz kvůli tomu, co opominul, nebo kvůli důrazu položenému na nesprávné místo. Já sama bych si ráda přečetla něco víc o problémech spojených s tím, že je ruské impérium mnohonárodnostní stát, nebo o tom, jak se dochází k závažným rozhodnutím v politice a v národním hospodářství. Připouštím však, že je to věc osobního zájmu a samozřejmě jen malá námitka.

Russia - Broken Idols, Solenn Dreams ukazuje, jak je Rusko odlišné od Západu, a přitom současně ukazuje Rusko, jemuž lze porozumět. Shiplerův informativní, poučný a inteligentní popis sovětské společnosti lze doporučit každému. Pro čtenáře Proměn je četba zajímavá i z jiného hlediska, protože může vést ke smutné úvaze o tom, jak dalece se československá společnost ve svých postojích a ve svém chování posunula na východ.

Mary Hrabík-Šámal

Společenský a kulturní večer - ČŽNR

Ve snaze pokračovat v kulturní a společenské činnosti, a u příležitosti vzácného jubilea trvání Československé ženské rady v exilu, která letos dovrší 35 let své činnosti, ČŽNR pořádá společenský a kulturní večer,

v sobotu, 13. dubna 1985 v restauraci Klas, na Čermákově třídě v Ciceru.

Hlavní náplní tohoto večera bude přednáška Dr. Jaroslava Schejbala na námět „Karel Čapek ve světové literatuře“.

Milý host a výborný řečník, Dr. Jaroslav Schejbal, je profesorem americké literatury a humanitních věd na University of Illinois, Chicago. Dr. Schejbal se narodil v Praze a je absolventem Karlovy university, kde studoval americkou literaturu pod vedením profesora Zdeňka Vančury. Za svého pobytu v Československu vyučoval jak na Karlově universitě v Praze, tak i na olomoucké universitě. V roce 1968 přijal místo profesora na University of Illinois, Chicago, kde vyučuje dodnes. Již v Československu se zabýval překlady do češtiny tvorby spisovatelů, na příklad Ernest Hemingway, F.Scott Fitzgerald, Graham Greene, a před svým odjezdem do Ameriky, působil Dr. Schejbal v roce 1967 a 1968 v pražském rozhlase. V poslední době též přeložil do angličtiny literární statě spisovatele Milana Kundery a fejetony od Ludvíka Vaculíka. Jeho vypravěčské umění s ukázkami prací spisovatele Karla Čapka bude jistě velmi zajímavé, hodnotné, poučné i zábavné. Věříme proto, že se zúčastníte tohoto opravdu vyjimečného večera v hojném počtu.

Vstup a cena za večeri je \$13.00 za osobu. Bar bude otevřen od 6:30 a večere (family style) budou podávány v 7 hodin večer. Objednávky možno udělat telefonicky na číslo 447-1782. Těšíme se na Vaši milou návštěvu. Věra Rokničová, jednatelka ČŽNR.

Zdeněk Mácal dirigoval v Chicagu The Orchestra of Illinois

Ve dnech 22.-24. března 1985 dirigoval v Chicagu „The Orchestra of Illinois“ příslušník mladší dirigentské generace - reprezentující moravskou hudební tradici, Zdeněk Mácal, který opustil Československo po událostech roku osmašedesátého. Jeho jméno a jeho umění se od té doby stalo známé v různých částech světa, počítaje v to i města v USA, a v těch též Chicago. Právě v Chicagu se totiž ukazuje, že se tento dirigent brzy začlení ještě více do zdejšího hudebního života, neboť byl požádán, aby se ujal funkce hlavního dirigenta letošní sezóny oblíbených letních koncertů v Grant Parku v James C. Petrillo Music Shell.

Zdeněk Mácal se narodil roku 1936 v Brně, kde také vystudoval konservatoř a Janáčkovu akademii musického umění. V mladém věku se stal dirigentem pražského Symfonického orchestru. Netrvalo to dlouho a dosáhl velkých, cenných mezinárodních úspěchů. V roce 1965 získal první cenu mezinárodní soutěže ve francouzském Besanconu a v roce 1966 první cenu soutěže Dimitri Mitropoulose v New Yorku. Brzy potom následovalo vystoupení s berlínským Filharmonickým orchestrem, s vídeňským Symfonickým orchestrem, s římským Santa Cecilia, milánským La Scala a mnoha jinými. Americe se poprvé úspěšně představil v roce 1972 jako dirigent Chicago Symphony Orchestra. Dirigoval též v Montrealu a v pensylvánském Pittsburgu, kam se po několik sezon vracel. Následovala dirigování San Francisco Symphony, Detroit Symphony, Minnesota Orchestra, National Arts Orchestra, St. Louis Symphony, New Orleans Philharmonic, Milwaukee Symphony a Denver Symphony.

Od roku 1970 do roku 1974 byl Mistr Mácal hudebním ředitelem kolínského Symfonického orchestru v NSR. Pohostinně

dirigoval na festivalech v Lucernu, ve Vídni, v Curychu, Besanconu, Holandsku a v Edinburghu.

Do roku 1983-84 spadá jeho velká úspěšná cesta dirigenta Austrálii pod záštitou Australian Broadcasting Commission a cesta s vídeňským Symfonickým orchestrem po Rakousku, Itálii a Jugoslávii. V tomto období rovněž dirigoval některé již jmenované známé americké orchestry, berlínský Filharmonický orchestr a londýnský Symfonický orchestr. Mimo jiné se zúčastnil opět hudebních festivalů v Edinburghu a v Lucernu.

V sezoně 1985-86 byl jmenován, jak jsme se již zmínili, hlavním dirigentem Grant Park Symphony Orchestra, dirigentem Symphony Orchestra v Sydney a hlavním dirigentem Milwaukee Symphony Orchestra.

Mistr Mácal žije nyní v

Kalifornii, odkud dojíždí dirigoval na různá místa USA i do různých zemí světa. Jak víme, letošního roku jej jeho cesty zavedou opět až do Austrálie.

Jeho nedávné vystoupení opět ukázalo vysoké umělecké kvality tohoto dirigenta v přístupu k skladbám ze staršího období - (Haydn) - stejně jako k skladatelům novodobých (Roussel, Ravel). Zároveň se však u něho projevil i ideální schopnosti, potřebné právě pro dirigenta, že umí stmelit orchestr v jediné těleso, které se stává samo dirigentovým nástrojem, aby vydával věrně projev, který odpovídá jeho pojetí skladby. To bylo také vysoce oceněno kritikou.

V soukromém rozhovoru se dirigent Mácal vrátil k své blízké práci v Chicagu a zdůrazňoval, že v Grant Park uvede také českou hudbu, přeješím klavírní koncert Ant. Dvořáka.

České filmy opět v Ciceru

Máme radostnou zprávu pro milovníky starších i novějších českých filmů. Po dobrých zkušenostech, které jsme získali při promítání českých filmů v letech 1983 - 84 rozhodli jsme se v promítání filmů pokračovat.

Hlavním problémem ovšem i nadále zůstává, kde sehnat české filmy v dostatečném množství a za přijatelnou cenu tak, abychom měli zajištěno promítání na několik měsíců napřed.

Měli jsme štěstí a povedlo se nám zajistit čtyři české filmy, které budeme promítat v tomto pořadí:

8. dubna 1985 - film - Anton Špelec - ostrořelec; 22. dubna 1985 - film - Sedmikrásky; 6. května 1985 - film - Konkurs; 20. května 1985 - film - Baron Prášil.

Z uvedených filmů jsme

promítali pouze jeden v předcházejících představeních, a to film Anton Špelec - ostrořelec s Vlastou Buriánem v hlavní roli. Snad pro nedostatečnou propagaci při prvním promítání se mnoho krajanů na tento film nedostalo. A tak vyhovujeme mnoha žádostem, abychom tento film promítali znovu. Snad i ti, kdo už film viděli (a kdo tento film nespátřil aspoň jednou v životě) - přijdou znovu spatřit tento dnes již klasický český film s králem komiků Vlastou Buriánem v hlavní roli. A jaká role to je! Pochybujeme, že můžete užít tolik legrace a smíchu jinde. Navíc se zde sejdete s přáteli a známými, se kterými si budete moci popovídat - a to vše za pouhé \$3.00.

Přijďte mezi nás v pondělí 8. dubna v 7:30 P.M. do Masarykovy školy v Ciceru, 4701 W. 22nd Pl. a pomozte nám zahájit náš „festival českých filmů.“ Odbočka 28. říjen

OBLASTNÍ VÝBOR ČSL. NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ
pořádá

27. dubna 1985 v 7:00 hod. večer
v sále chicagského Velehradu 2657-59 So.
Lawndale Ave.

**VEČER HUMORU A LEGRACE
s Vladimírem Škutinou**

PŘIJĎTE SE ZASMÁT, POBAVIT
A POSLECHNOUT SI ÚPLNĚ NOVÝ PROGRAM

K dostání občerstvení,
pečivo, káva a nápoje.
DAR \$5.00

Vstupenky v předprodeji v Berwynu v obchodě p. F. Pancnera a Cihak World Travel, Inc.

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

Doporučte
HLAS NÁRODA
svým přátelům
a známým

DOBA VELIKONOČNÍ

NEDELE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, děkujeme ti za tento den plný slávy. — Děkujeme ti, že tvůj vzkříšený Syn dnes přemohl smrt — a otevřel nám nebe. — A prosíme tě: — Dej nám svého Ducha a obnov v nás svůj život, — abychom i my vstali z mrtvých — a naším světlem aby byl Kristus. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje — po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ (Sk 10, 34, 37-43)

Petr se ujal slova a promluvil: "Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní a uzdravoval všechny, které opanoval d'ábel, protože Bůh byl s ním.

A my jsme svědky toho, co konal v Judsku a v Jeruzalémě. Ale pověsili ho na dřevo a zabili. Bůh ho však třetí den vzkřísil a dal mu, aby se viditelně ukázal, ne ovšem všemu lidu, nýbrž jen těm, které Bůh předem vyvolil za svědky, to je nám, kteří jsme s ním po jeho zmrtvýchvstání jedli a pili.

On nám přikázal, abychom to hlásali lidu a s celou rozhodností dosvědčovali: Toto je Bohem ustanovený soudce nad živými i mrtvými. O něm vydávají svědectví všichni proroci, že skrze něho dostane odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří."

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KOLOSANŮM (Kol 3, 1-4)

Bratři! Zároveň s Kristem jste byli vzkříšeni. Usilujte tedy o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslíte, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi. Jste už přece mrtví a váš život je s Kristem skryt v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, náš život, potom se s ním ukážete i vy ve slávě.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 20, 1-9)

První den po sobotě, když ještě bylo tma, šla Marie Magdalská k hrobu a spatřila, že kámen je od hrobu odvalen. Běžela k Šimonu Petrovi a k tomu učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: "Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili."

Petr a ten druhý učedník vstali a šli k hrobu. Oba dva běželi, ale ten druhý učedník předběhl Petra a byl u hrobu první. Schnul se a viděl tam ležet lněná plátina, ale dovnitř nešel.

Po něm přišel Šimon Petr a vešel do hrobu. Uviděl tam ležet lněná plátina, ale šátek, jímž ovázali Ježíšovu hlavu, neležel mezi plátny, nýbrž byl svinut na jiném místě. Potom vešel do hrobu i ten druhý učedník, který přišel k hrobu dřív; a spatřil vše a uvěřil. Dosud totiž nevěděli, že podle Písma musí vstát z mrtvých.

Co dalo svatopropokopské opatství Československu a našemu exilu?

(I když se k tomu ještě v H.N. vrátíme, přečtěte si dnes dvě nejvýznamnější svědectví ve formě děkovných a blahopřejných dopisů, které poslali svatopropokopskému Otci opatovi Valentinu Skluzáčkovi oba církevní nejvyšší představitelé našeho exilu - Njč. Otec biskup Dr. Jaroslav Škarvada a rektor římského Nepomucena Msgr. Dr. Karel Vrána.)

*

Nejdůstojnější Otče opate, milí členové benediktinského opatství sv. Prokopa v Lisle,

Sté výročí založení Vašeho mníšského společenství mi dává vzácnou příležitost, abych jménem svým i jménem naší české církve v zahraničí vzpomněl na vše dobré, co jste v tomto století vykonali pro naši církev a náš národ, a abych za to poděkoval Pánu Bohu i Vám.

Právě před sto léty přišli přece první benediktini z kláštera sv. Vincence v Latrobe v Pennsylvanii do Chicaga, aby tam začali duchovní péči o naše krajany, apoštolát, který je nám tak drahý. Bylo to právě v jubilejním roce tisícího výročí smrti našeho věrozvěsta sv. Metoděje, a nebylo jistě bez významu, že kostel, a později i převorství a nakonec Vaše opatství dostaly jméno po sv. Prokopu, opatu na Sazavě, kde se pěstovalo dědictví soluňských bratrů.

I celá Vaše činnost se rozvíjela v tradici Vašeho řádu, která odpovídá i tradici cyrilometodějské: vedle duchovní správy jste se snažili uchovávat a šířit křesťanskou kulturu vlastní našemu národu. Proto jste založili kolej, na níž se přednášela čeština a české dějiny; proto jste vybudovali seminář pro výchovu českých kněží, proto jste vydávali deník „Národ“ a časopisy „Katolík“ a „Přítel dítek“, jakož i duchovní revue „Vůdce“. Kolik studentů našlo ve Vaší koleji důkladné vzdělání, kolik českých kněží se od Vás rozešlo do českých osad v různých státech americké konfederace. A kolik náboženských knih u Vás vydaných zachránilo české vystěhovalece před duchovním vykořeněním v novém světě. Váš klášter však dbal i o život spolkový. Vaši opati byli činní ve vrcholné organizaci „Národního svazu českých katolíků“, který hrál významnou roli při budování

svobodného a nezávislého Československa. Stačí vzpomenout na zvěčnělého opata Valentina Kohlbecka a jeho nástupce Prokopa Neuzila, vřelého vlastence svatého života. Mezi oběma válkami, a pak zvláště po druhé světové válce, to byli opět benediktini opatství svatopropokopského, kteří stáli v prvních řadách těch, kdo pomáhali potřebným ve vlasti a pak i novým uprchlíkům před rudým terorem. Stačí vzpomenout na nástupce opata Neuzila, zvěčnělého opata Ambrože Ondráka, který zhmotnil duchovní spojení se starou vlastí postavením Mariánského sloupu a který dovedl tolika exulantům dodat novou odvahu a naději. Nelze zapomenout ani na jeho akce ve prospěch internovaných biskupů českých a moravských diecézí, na pomoc, kterou poskytl vězněnému pražskému arcibiskupovi, pozdějšímu kardinálově Josefu Beranovi, jehož jméno se stalo i jeho zásluhou symbolem utlačené církve v Československu.

Když si připomínáme tuto slavnou minulost Vašeho opatství, uvědomujeme si, kolik Vám dlužíme my všichni. Což nejde duchovní péče o naše krajany po stopách apoštolátu, který začli už před sto léty Vaši zakladatelé? Což nepracuje naše římská kolej Nepomucenum na stejné lize, na níž pracovali vychovatelé českých kněží, kteří se z Vašeho semináře rozcházeli do našich krajanských obcí? Což nenese Křesťanská akademie a České náboženské středisko Velehrad vydáváním české náboženské literatury a časopisů pro naše krajany dál dějinami prapor, který jste poprvé rozvinuli Vy a jehož posledním závěsem je „Hlas národa“, který, i když už ne u Vás, vychází přece jen v tradici, která měla ve Vašem opatství své kořeny?

Cím více se zamýšlíme nad prvním stoletím Vašeho působení, tím více si uvědomujeme, jak jsme Vám zavázáni. A tím vděčněji nejen na ty velikány, kteří Vás klášter a Vaši kolej řídili, nýbrž i na ty četné, nám už většinou neznámé mnichy, kteří skromně a nezištně sloužili ve Vašem klášteře církvi a národu a kteří se svými obětmi zasloužili o to, že Vaše opatství vstoupilo skutečně do dějin české církve, do historie, která začla na Moravě, když našim předkům hlásali svatí Cyril a Metoděj rodným jazykem evangelium.

Dovoďte mi tedy, nejdůstojnější Otče opate, abych Vám jménem českých katolíků žijících ve svobodném světě vyjádřil naši vděčnost a oddanost a

abych Vás ujistil naší modlitbou a popřál Vašemu opatství Boží požehnání do dalších století plodného apoštolátu. Ad multos annos!

Váš v Kristu
† Jaroslav Škarvada
tit. biskup litomyšlský

*

Řím, 20-2-1985
Nejdůstojnější pane Opate,

Je pro mne nesmírnou ctí a radostnou přátelskou povinností vyslovit Vám touto cestou svou osobní účast a i účast naší římské nepomucenské komunity na slavnostech u příležitosti stého výročí založení českého benediktinského opatství sv. Prokopa ve Spojených státech. Není to náhoda, že Vaše opatství sv. Prokopa vzniklo téměř současně (1885) s první českou kolejí Bohemicum v Římě (1884). Mezi Vaším svatopropokopským opatstvím a českou římskou kolejí existovaly vždy silné a téměř důvěrné svazky. Nemohu nepřipomenout významnou skutečnost, která byla rozhodující pro vznik dnešního Nepomucena. Když se po první světové válce začalo v Římě i ve vlasti s přípravami na rozšíření české koleje pro všechny diecéze nového československého státu, opatství sv. Prokopa se hned velkoryse postavilo zcela pozitivně k těmto snahám. Tehdejší převor a pozdější opat, neuvěřitelně horlivý P. Prokop Neuzil, OSB, založil „Výbor pro sbírku na prospěch České koleje v Římě pod záštitou Národního svazu českých katolíků v Americe“. Sběrka vynesla 716.439,70 italských lir - obrovskou sumu v tehdejší době. Toto tradiční přátelství pokračovalo po celé půlstoletí, co trvá Nepomucenum, a pokračuje až dodnes.

Slavné výročí Vašeho opatství je i nám v Nepomucenu skvělou příležitostí, abychom děkovali Bohu za všechno požehnané dobro, které vykonal skrze Vás nejen pro nás v Nepomucenu, ale vůbec pro náš národ, pro naše krajany v Americe a pro Kristovu Církev vůbec.

Do druhého století vyprošujeme Vám, pane Opate, a všem Vaším spolubratřím hojnou Boží milost, mocnou ochranu Matky Boží a účinnou přímluvu sv. Prokopa i všech našich národních patronů: svatých Cyrila a Metoděje, sv. Václava, sv. Vojtěcha, sv. Jana Nepomuckého, sv. Ludmily a bl. Anežky, sv. Jana Nepomucena.

Za celé Nepomucenum

Váš v Kristu
msgr. K. Vrána
rektor

Serving your
family's financial needs
for over 60 years

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5990 W. Cermak Road, Phone 863-6700

4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300

NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001

9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

Karel Vrána —
Václav Steiner (Řím)

Redaktor Studii Karel Skalický padesátníkem

Čtenářská diaspora Studii se často dožaduje svého práva vědět víc o autorech úvah a článků našeho časopisu. Tím větší je její právo poznat lépe redaktora Studii, Dr. Karla Skalického,

T.B.Hlubuček:

„Zajímavá epizoda z hradu Špilberka“

Bylo to několik let po zrození první Československé republiky, když na hrad Špilberk - jehož zachovalé trosky se tyčí vysoko nad městem Brnem - přijela početná skupina výletníků. Na hradní věži, kde byla zřízená rozhledna s výhledem na panorama hlavního města Moravy, výmluvný průvodce poukazoval na různé čtvrti města, na budovy university a jiné stavby. Potom ukázal na vzdálené návrší předměstí Králova Pole, kde se rýsovaly červené střechy výstavných budov. To co vidíte, pravil, se jmenuje „Americká domovina“ a je darem jednoho chudého českého vystěhovalece v Americe, který se dopravoval zámožností a ústav věnoval republice jako dar amerických Čechoslováků. Mají tam ultramoderní americké hospodářství s chovem čistokrevného dobytka, velkodrůbežárnu a rozsáhlé ovocné sady. - V tom okamžiku se ozval ze skupiny výletníků hlas - „Tak to jsem byl asi já...“ A skutečně to byl Václav F. Severa, který v městě Cedar Rapids založil továrnu na domácí léky a „Domovinu“ založil prvním základem jednoho sta tisíc dolarů. Za příspěvní krajanských spolků a jednotlivců, ústav byl postaven a dr. Emma Formanova se svým manželem kapt. Václavem Formanem byli pověřeni jeho správou. Pisatel této vzpomínky navštívil „Domovinu“ o několik roků později a po návratu domů prostřednictvím českého tisku zpravil krajanskou veřejnost o činnosti tohoto jedinečného amerického ústavu na půdě Čs. republiky.

Po únorovém puči komunistů byla „Domovina“ předána jiným účelům a nasazeny všechny páky k tomu, aby vznik a historie tohoto krásného daru byly zatlačeny do pozadí. Vrch, na kterém „Domovina“ dodnes stojí se jmenuje „Kociánka“ a v době jejího založení město Brno darovalo asi 14 hektarů půdy k uskutečnění Severova úmyslu.

kteřý se letos dožil 50 let. To je také příležitost, abychom nejen vyslovili na těchto stránkách přání ad multos annos našemu společnému příteli, nýbrž abychom si připomněli vše, co Dr. Skalický znamená v prostoru české křesťanské kultury. Protiví se nám jakýkoliv nafoukaný triumfalismus. Ke stylu Studii patří realismus, který ovšem neztotožňujeme s neúctou ani s démonem negace. Křesťanský kritický realismus kotví předně ve spravedlnosti a v úctě k bytí, pravdě a hodnotám. Unicum suum.

Karel Skalický se narodil 20. května 1934 v Hluboké. Gymnasijní studia vykonal v Českém Krumlově (1945-47) a v Praze (1948-52). Po maturitě pracoval jako pomocný technik u Krajské vodohospodářské služby v Českých Budějovicích. V letech 1953-56 studoval na pražské universitě zemědělské inženýrství. V prvních měsících 1956 v něm uzrálo rozhodnutí stát se knězem. Protože domácí podmínky naprosto zlučovaly možnost uskutečnit duchovní povolání, přešel v noci z 15. na 16. června 1956 ilegálně hranice a přes Rakousko se dostal do římského Nepomucena. Filosofii a teologii vystudoval na Papežské lateránské universitě. 23. prosince 1961 byl vysvěcen na kněze. Akademické vzdělání zakončil dosáhnutím licenciátu z filosofie (1965) a doktorátu z teologie (1966) - disertací La gloria nel Vangelo di Giovanni. Po tříleté pastorální praxi přijal místo druhého sekretáře u kardinála Berana, který r. 1965 odešel do nuceného exilu. V této funkci zůstal až do kardinálovy smrti (17. května 1969).

Vlastní akademická dráha

Dr. Skalického začíná r. 1968, kdy byl povolán teologickou fakultou Papežské lateránské university ke speciálnímu kursu: „Gloria“ v Janově evangeliu (1968/69, 1969/70); Teologie naděje a politická teologie (1970/71, 1971/72); Náboženství ve společnosti nábožensky pluralistické (1972/73); Rozvoj ve světle zjevení (1973/74). Roku 1974 byl pověřen katedrou fundamentální teologie r. 1977 byl jmenován mimořádným a r. 1982 řádným profesorem této katedry. Vedle fundamentální teologie profesor Skalický přednáší ve speciálním kursu teologii nekřesťanských náboženství a koordinuje interdisciplinární seminář na téma Církev a kultura.

Vědecká činnost profesora Skalického je velmi rozsáhlá, i když v poslední době soustředěnější. Roku 1968 převzal redaktorskou odpovědnost za naši teologicko-filosofickou revue Studie. Pod jeho vedením Studie zaznamenaly jak kvantitativní, tak i kvalitativní zlepšení. Aktivně se často účastní jak sjezdů českých kulturních organizací, jako jsou Křesťanská akademie, Společnost pro vědy a umění a Opus Bonum, tak symposií organizovaných římskými církevními univesitami, Mezinárodním institutem Jacques Maritain, papežskou komisí Iustitia et pax, papežskou radou pro kulturu atd. Jeho cesty ho vedly nejen po evropských zemích, ale i do Afriky (Zambie) a do Ameriky (USA, Ecuador, Guatemala a Puerto Rico).

Z publikací Karla Skalického uveďme především knihy Radost a naděje, komentář o koncilové konstituci o církvi v

dnešním světě, jenž vyšel v Křesťanské akademii v Římě 1968, La gloria nel Vangelo di Giovanni (Řím 1970), Teologia fondamentale (Řím 1979 a přepracované vydání Řím 1980) a Alle prese con il sacro. La religione nella ricerca scientifica moderna (Řím 1982). Knižně (jako brožura) vyšla v londýnském vydavatelství Rozmluvy též jeho přednáška Kritika kultu osobnosti, kterou již dříve zveřejnil ve Studiích (57/1978). Z jeho dalších studií, článků a recenzí zveřejněných v našem časopise se zmíníme alespoň o některých: Biskupská sbornost a synoda (20/1969), Marxismus, nová „ancilla theologiae“ aneb teologie naděje (22/1970), Hermeneutika a její proměny (23-24/1970), Blochova marxistická filosofie naděje (25-27/1971), Církev a dělnická participace (34-35/1973), Katolická filosofie a teologie zvláště tomistická v české společnosti XIX. a XX. století (40/1975), Teologie křesťanské praxe (52-53/1977), Prolegomena k

budoucí hfilosofii českých dějin(55/1978), Spiritualita křesťanského Východu v podání Otce Špidlíka (76-77/1981). Jeho články však najdeme i v dalších českých časopisech jako např. Nový život, Proměny a Svědectví a také v italských, kde mimo jiné psal též o V. Gardavském, o problému Boha u marxistů, o kulturním a náboženském disentu v Československu.

Nepřísluší nám kriticky hodnotit filosoficko-teologické myšlení profesora Skalického. Chceme jen upozornit na tři tomistické principy, které udávají směr a určují obzory jeho vědecké činnosti:

- nezáleží jen na tom, co druzí myslí, nýbrž předně qualiter se habeat veritas rerum;
- veritas, a quocumque dicatur, a Spiritu Sancto est;
- Naše úcta patří jak těm, s nimiž souhlasíme, tak i těm, s nimiž nesouhlasíme; jak první, tak i druzí nám pomáhají v poznání pravdy.

„Veritas liberabit vos.“
(Studie 95/19894)

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

K·H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * duchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

Navštívili jste již naši restauraci

„KORUNA“
„CROWN RESTAURANT“

5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.

Jestli jste u nás dosud nebyli,
srdečně Vás k nám zveme,
abyste okusili a pochutnali si na naší kontinentální
domácí kuchyni v tradici našich maminek
z Čech, Moravy, Slezska či Slovenska.

Přijďte k obědu nebo na večeři
do naší útulné jídelny
a přesvědčte se sami!

Denně otevřeno
od 11 hod. do 8 hod. večer.
V pondělí zavřeno.

☎ (312) 652-3555

Vaši hostitelé:
Máňa Vlková
&
Mike KAZIL,

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

- 6. května 85: Stará Čína - 19-ti denní zájezd pro velký zájem opakujeme po třetí.
- 8. června 85: Zájezd na Československý den, Hillsboro, Wisconsin
- 25. června 85: Doprovázený zájezd do Československa na Spartakiádu.
- 26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu. Rádi vám poskytneme další informace. Přihlaste se laskavě včas.

Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel z Československa do USA a rovněž TUZEX.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

K. V. Rais:

**To se nesmí stát,
aby při letošních pašijích zpíval
po čtyřiceti letech „evandělistu“
někdo jiný než starý Škmořil!**

(Z románu Zapadli vlastenci)

Svatého Josefa bylo v sobotu a hned po něm přišla neděle květná s prvými pašijemi.

„I řku, kdo pak v neděli provede evandělistu – zase ten Škmořil?“ o svatem Josefě ráno ptal se starý Roubal kantora. „Myslil bych, že tamhle za varhanami sedí jináči evandělista! Ten starej už nemá zuby.“

„To máte pravdu, strejče, ten to sebere jináč.“ přisvědčil pan učitel. „Řekneme pomocníkovi.“

Roubal ještě o mši pošeptal Petruškoví, letos že má Škmořil s evandělistou konec, že ho provede mladý. Když potom literáci sami dva sestupovali s kůru, Petruška začal:

„Tak jste evandělistu se sebe složil na mladýho?“

Škmořil, zahalený ve svůj modrý široký plášť, postavil se

před ním přísně jako prorok starozákonní.

„Po kterých pak vodách tahle hloupost připlavala?“ ostře zašeptal a hrdě přivřel oči.

„Nevím, nevím, strejče, ale Roubal to přinesl od kantora!“ Tváře Škmořilovy trochu zčervenaly a očima zamžikal.

„Evandělistou našeho kostela byl po čtyřecet roků Florián Škmořil z čísla devátého a evandělistou zustane!“ řekl stručně a slabiku po slabice vyrážel, jako když je seká. Ještě na Petrušku posměšně zakýval a vážně vykračoval domů.

„Nevím, nevím, strejče, povídal to Roubal.“ křičel za ním Petruška, ale Škmořil se již neohlédl.

Přišel domů do baráku, plášť pověsil na hřebík, zul boty, světl kabát, natáhl pantofle a

uvázav si zástěru, hup! za tkalcovský stav a dal se do práce.

Asi pět minut bídla tloukla a člunek vrčel; potom Škmořil náhle přestal a zavolal na ženu, jež u kamen předla:

„Hej, Manča, jdi do sedničky, at' Matějček skočí ke kantorovi a zeptá se, mám-li zejtra přijít na evandělistu!“

Škmořilka se na muže podívala a předouce dále, pravila mrzutě:

„Budeme hoča honit pro nic za nic, kdo pak by to proved? Totě stará věc!“

„Povídám ti, pošli Matějčka - mají prej jiného!“

Škmořilka se vypletla od kolovratu a shrbená, jak prve seděla, belhala se ze světnice. Literák se dal opět do práce.

„To bych taky ráda věděla, kdo by moh' v Pozdětíně zpívat evandělistu!“ žuhlala, sotva zase dveře zavřela. „Budeš vidět, že darmo kluka honíš!“

„Kdo by moh' zpívat - koho milostpán kantor ustanoví! Co jemu záleží na zásluhách, na právu, na schopnostech, má tu teď takového hoška preceptora, mládě umí trochu skřeholit, a je evandělista hotovej!“ seplavě vykládal Škmořil.

„To by už nebyla spravedlnost na světě, čtyřecet let jsi to ved' a teď by ti ten ouřad vzali? To by byla čistá konsistoř!“ sedajíc ke kolovratu hudrovala, jenjen se jí sevrklá kůže na bradě házela.

„No právě - taky si myslím - a potom, kdo pak dovede to, vypustit duši a užít koho jsou bodlí? K tomu je potřeba vejšky, dechu arevičenosti! Takovej klouček a bude se drát' na evandělistu!“

„I vždyť to ani není možná, svaty evandělístové nebyli žádní mládci! To by byla čistá konsistoř!“ do vrkotu kolovratu bručela stará.

Tu vletěl Matějček:

„Strejčku, pan kantor vzkazuje, že vám pěkně děkuje a že evandělistu zejtra zazpívá preceptor; jestli byste chtěl Jidáše,

Adolf Kašpar: „Evandělistu - literák Škmořil vyjednává u kantora a mladého preceptora Čermáka o zachování si „ouřadu“ evandělisty při zpěvu pašijí.“

abyste přišel. S Pánem Bohem!“ Odříkav to jako po šnurce, fr! letěl domů.

Stav i kolovrat utichly rázem. „Povídám jsem to!“ vzkřikl Škmořil. Brada se mu klepala a tváře velmi zbledly.

„To je pěkná konsistoř! Vezmi kabát, jdi na faru a pověz, jaký převrasy se mají stát. Ty jsi jednou evandělista a dokud z ouřadu nevystoupíš, nemůže do něho druhěj! Budeš ty jim dělat toho lakotu Jidáše!“

Vyhoupnuv se na podlahu, přebíhal čím dále splašeněji. Jednu ruku měl na prsou za zástěrou, druhou ve vlasech, a na lopatkách mu bylo patrné, jak v něm všecko hraje.

„I neblázní, vezmi kabát a jdi!“ pořád stejně nevrle bručela žena.

Zastaviv se uprostřed světnice, náhle spustil sípavý smích:

„To by byl evandělista!“ a již shazoval zástěru i pantofle, obul boty, oblékl kabát i plášť, nasadil beranici a uháněl k faře.

Jda vedle školské zahrady, viděl starého Roubala, mžourajícího do mládenceva

okna. „Kam pak letíte?“ mazlavě volal Roubal.

„I tuhle na faře mám něco –“ „Aha, k vůli tomu evandělístoj, ne? Povídal pan kantor, že byl už čas, aby přišel mladej, starej že už nemá zuby!“ chechtal se vejměňák.

„A na Jidáše bych byl dobrý?“ sotva udržuje pláč, zakal Škmořil.

„Bato, jako stvořenej.“ odvětil Roubal a s chechtotem se hnul s návrší. Literák zůstal jako zařezán.

„Tak proto - zuby nemám; vida, at' je zpěvák jakěj chec, jen když má zuby, důstojnost nic - vážnost nic -“ a zvolna, sklíčen vešel do fary.

„Poníženě ruku líbám, rád bych s jednopánem.“ pozdravoval do kuchyně.

„Velebný pán je ve svém pokojíčku, jděte dál.“ volala Pepička; ale Albina si nedala ujít, aby z kuchyně nevyšla a nepohleděla, jak vážně starý literák vykračuje.

Nahnuv hlavu skoro až ke klíce, lehounce zaklepal a vešel.

NEPŘEHLÉDNĚTE:

**dubnový prodej
keramiky, křišťálového skla,
kuchyňských potřeb!**

Nenechte si ujít tuto příležitost!

Oči Vašich dětí zazáří radostí shlédnutím čokoládových králičků, slepiček, vajíček atd. balených v pestrém zlatém a stříbrném staniolu. Také bonboniery jaké jinde nenaleznete.

Mlýnky na mák z železné litiny právě došly. Cena \$27.50, poštou \$30.90.

Česká a slovenská velikonoční blahopřání ve velkém výběru. **Potřebujete-li pěkný dárek, najdete u nás hodnotné věci jako nikde jinde: chodská KERAMIKA (novinky), moravská, slovenská. KŘIŠTÁLOVÉ sklo z různých zemí. Bohatý výběr PENTLÍ ke krojům. ŠÁTKY na hlavu. PANENKY v krojích. A MNOHÉ JINÉ.**

Právě došla nová zásoba sušených hříbků, světlé, výborné chutí.

Czechoslovak Pastries, \$2.75, poštou \$3.75.

Slovníky, učebnice, zábavné i umělecké knihy v obrovském výběru.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

Tuzex

Zásilký a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie,
Unicopu a jiných ex. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60462

Telefon 484-3459

Až umřu, nic na světě se nestane a nezmění.

Jen srdcí několik se zachvěje, v rose jak k ránu květiny.

Jiří Wolker

VŘELÁ VZPOMÍNKA

na naši drahou maminku, dobrou babičku a prababičku, pani

RŮZENU SPITZOVOU

narozenou v Jiřicích u Prahy. Před 10 lety 6. dubna 1975 odešla tiše z našeho života, ale v našich myšlenkách je stále s námi. Nikdy nezapomeneme na její lásku a oddanost.

Vzpomínáme.

Ružena MEJZROVÁ, dcera;

Miroslav MEJZR, zeť,

Miroslava ROMAN a Ivanka UHLHORN

vnučky s rodinami.

„Poniženě ruku líbám jed-
nostpane, a prosím za odpuš-
tění, že tak přicházím, ale rád
bych věděl, jsem-li ještě evan-
dělsta nebo ne.“ šeptal z
počátku velmi pokorně, ale ke
konci směleji a durazněji.

Farář vstal, pokročil ke
Škmořilovi, zavrzal tabatěrkou
a podal mu štupec. „Poniženě
děkuju.“ houpal se literák a z
malých očí mu zasvítilo. „Evan-
dělsta - evandělsta - jaký evan-
dělsta?“ modrým šátkem tabák
s nosu stíraje, ptal se farář.

„Zítřejší neděle nazvanou
květnou a tu při pašijích po
čtyřicet let zpívám evan-
dělsta.“ šňupnuv si, lahodně
vypravoval Škmořil. „No dobře
- dobře - hezky ho zpíváte -“
Stařec se usmál a utřel si rty.
„Čtyřicet let v jediném
chrámu Páně svatého Václava v
Pozdětíně! Tři duchovní, tři
kantori mne velebili, až teď
nejednou má být jiný evan-
dělsta.“

„Ale? Jděte, jděte - a který?“
hladě si bradu, udiven ptal se
farář. „Ten hošek preceptor -“
pěst máje zat'atu a palec u ní
vztyčen, opovrhlivě i zlostně od-
pověděl literák.

„Aáá, Čermáček - no, tuhle
tohle by byl evandělsta, to
věřím, to by kolaturnici pos-
louchali!“ liboval si farář a
vázně příkyvoval. Škmořil chtěl
honem promluvit, ale jenom
nesrozumitelně zabreptal. „Tak
Čermáček - a co pak vy byste
nám zapěl, snad Jidáše nebo
Kaifáše?“ Literák se rozkročil a
levačku položiv k srdci, pravič
vykládal: „A čtyřicet let zäs-
luh není nic? Za tři duchovních
jsem tu povinnost ke eti a chvále
boží konal, a teď nejednou
přijde takový mladík, a já mám
být shozen? A to by jednopán
dopustil?“

Duchovní teprve teď
pochopil, proč Škmořil přišel.
„Ale - ale - tuhle tohle - vy
chcete být evandělsta dál! No,
dobře - dobře, že si té krásné
povinnosti tak vážíte, ale tam já
nerozhoduju, to je věc pana
učitele.“

„Tak, a já zas myslím, že v kos-
tele je první duchovní, ve škole
kantori!“

„Jen si pěkně dojdete k
němu, řekněte, že byste rád v té
povinnosti zůstal, a bude dobře.
Já vás taky rád poslouchám,
preceptor by to sice zapěl
umělé, mladě, ale vy zase po
staru, jak otcové naši zpívali.
„A ti to znali správně a pořádně!
Musím teda na kantora, Pánbuh
rač opatrovat, s Pánembohem!“
a vážně odešel.“

Také ve škole zat'ukal na
čeledník a vešed pozdravil:
„Dej Pánbuh dobrotro a dob-
rého zdraví. Jdu, pane učiteli, k
vůli, romi, evandělsta.“

lím, že když někdo čtyřicet let
věrně sloužil, nemá být pro nic
za nic shozen.“

Kantor seděl při práci a pos-
louchal zdánlivě lhostejně.
„Jaké pak shazování, ale
pomocník je mladý, hlas má
jako zvon, a vy nám Jidáše taky
zaspíváte.“

„Do nejdelší smrti ne,
buď to evandělsta nebo nic!
Aby se každá bába smála, že to
Škmořil přivedl s evandělsta na
Jidáš! Roubal už beztoho poví-
dal, že se mělo říct, jako by
nynější evandělsta musel z
povinnosti, protože nemá
zubů!“

„Možná, že se to řeklo u
Roubalů, ale tady ne.“ chladně
odpověděl učitel. Viděl, jak
staroch o tu svou hodnost stojí,
litoval ho, ale máje na paměti,
jak rád v kostele týrá, umínil si,
že ho trochu potrestá.

„Tak jak to bude s tím evan-
dělsta?“ ostře ptal se literák.
„Je to v pořádku, říkal jsem
panu preceptorovi, a ten poví-
dal, že ho zaspívá rád.“ sklem
oškrabuje houslové střepy, na
Škmořila nehledě, pravil pan
učitel. „Tak - tak po
čtyřicetiletých zásluhách mám
být sesazen! Sám náš duchovní
pastýř pravil, že mě rád slyší, že
pěju, jak otcové naši zpívali!“
„Byl jste už na faře - chtěl jste
žalovat - holečku, tady je na
kúru kantor doma!“ odbyl ho
učitel a tiše se zasmál. Škmořil
ztrnul; vstoupalo mu to do
hlavy. Že by měla být květná
neděle, o které by za varhanami
nestál on ve svém širokém mod-
rém plášti? Ne, to není možno!
Celý rok se tím pyšnil, že o
pašijích bude evandělsta, a
teď by o to měl přijít? To by se
Petruška chechtal, beztoho má
zlost, že jenom z milosti dostává
Petra! A ten Adam Hejnů! Vzd-
ycky se ptává, kdy pozdětínský
evandělsta půjde do pense, vět-
rovský že už šel!

„No, poniženě se prosí, pane
učiteli, aby se mi ta hodnost
nebrala.“ spustil zkroutěně a
šoural se ke kantorovi. „To
byste musel na pomocníka; když
jsem ho už jednou žádal,
nemohu hned zas říci ne!“
Škmořil zůstal jako opáfen.
Teď by měl jít ještě k tomu
mladíkovi - po čtyřicetiletých

zásluhách! Jaktěživ si ani
pomyslet neuměl, že by bylo
možno, aby mu někdo evan-
dělsta přebíral. Ale jaká pomoc
- co by byl Škmořil, kdyby nebyl
evandělsta? Nic, pozdětínský
tkadlec jako ti druzí baráčníci a
podruzi, nic více! Družbovství
už beztoho za mnoho nestojí!
„Prosím, pane učiteli, jsou tak
dobří a projednají to tedy -“
„Pan preceptor učí, počkejte,
zavolám vám ho a promluví si s
ním, snad povolí!“

Učitel odešel do klasy, a v
malé chvilce byl preceptor v
čeledníku. „Přišel jsem pane
preceptore, k vůli tomu evan-
dělsta. Čtyřicet let jsem ho
prováděl a teď mě chcete
sesadit.“ šepal staroch a byl již
tuzé na měkko.

„Říkal mi pan učitel, abych si
ho zaspíval.“ usmál se Čermák.
„Prosím, to mi nedělají, aby mě
tak uverhli do světské hanby, a
nikdy jim toho nezapomenu.“
žebroul Škmořil.

„Inu, když vám tolik na tom
záleží, zaspívejte si ho po jed-
načtyřicáté, aspoň vás taky pos-
lechnu!“

Literák chytil mladence za
ruku a zvolal: „Zaplat' Bůh,
provedu to krásně!“ a již bystře
uháněl k domovu. Na svou
literáckou vážnost nadobro
zapomněl a chvátil i v tom plášti
jako švec Hejnů Adam.

„No tak, co říkali?“ předouc,
ptala se žena. „Co říkali - co by
mohli říkat - byla to mejlka!“
„Tak vidíš, vždyť jsem to
povídala, to by byla pěkná kon-
sistor!“ „I kdybys ty s tvou kon-
sistori mlčela.“ zabroukl a
shodiv plášť, našel si evan-
dělsta a spustil: „Za onoho
času, když se přiblížila veliká
noc...“

V neděli byl evandělsta
jako jiná léta, a pomocník zpíval
Jidáše; nic si z toho nedělal,
zpívalat' Albina Ancillu a ke hře
očima bylo více volnosti...

Největší mrzutost z toho měli
Roubal a Petruška. Vejměnik se
na evandělsta pomocníka
tuzé těšil a selhalo mu; Petruška
se mračil, že ten nadouvnuty
Škmořil nebyl shozen, a že teď
teprve zpychne. Ale Škmořil byl
na podiv krotký, ani sloven
nezavádil...

Odbočka gen. M.R.Štefánik v sev. Illinois

Odbočka ČNRA konala dvě
členské schůze: první dne 9.
února ve spolkové místnosti
„Avon center“ a druhou 23.
března v Lake Villa Township.
První schůze byla věnována dis-
kusi o nových nařízeních čs.
klady o cestovních a devisových
předpisech a jejich změnách,
které byly nedávno uveřejněny.
Debaty se účastnila celá řada
členů, z nichž někteří navštívili
nedávno starou vlast. Celkový
výsledek debaty zjevně ukázal,
že cestování do staré vlasti je
stále obtížnější a zároveň
mnohem dražší. Br. předseda
E. Dellin ve svém úvodním
prosluvu vzpomněl znovu bás-
níka laureáta Nobelovy ceny
Jaroslava Seiferta, jehož výz-
nam pro světovou veřejnost byl
vzvednut na nedávném vzpo-
mínkovém programu na Uni-
versity of Chicago.

Občerstvení bylo v rukou
manželů Brymových a bohatě
přispělo k družné zábavě po
programu schůze. Do odbočky
se přihlásilo 8 nových členů.

Druhá schůze odb.
gen.Štefánik 23. března byla
četně navštívena přesto, že

pocasi bylo velmi nepříznivé;
přšlo a v naší části venkova
byla hustá mlha. Po krátkém
prosluvu br. předsedy a po
zprávách úředníků byla na prog-
ramu přednáška Dr. Z.
Hrubana, profesora University
of Chicago a ředitele archivu čs.
literatury v Americe.
Tento archiv dnes obsahuje
tisíce složek a je stále doplňován
novými dary, které Dr. Hruban
shromáždí ze všech
krajanských středisk. Je to
práce, vyžadující mnoho času a
peněz, kterých ovšem není
nikdy nazbyt. Mělo by být o
tento projekt více zájmu a více
mecenášů. Jiné národnosti - ku
příkladu Poláci a Litvinci mají
rozsahlé archivy i kulturní
centra. O tom všem nás Dr.
Hruban informoval na konci své
přednášky, kterou bylo možno
nazvat „Stručná historie Čechů
a Slováků od dob předhistorie-
kých“. V ní s pomocí diapositivů
ukázal počátky našich národů a
jejich nekonečné úsilí o existenci
a samostatnost. Přednáška
byla nesmírně poutavá a všichni
byli překvapeni i povzbuzeni
množstvím historických faktů.
Otevřely nám novou perspek-
tivu našich dějin. Bohatě ob-
čerstvení obstarala sestra De-
llinová. Odbočka čítá 82 členů.
F.H.

Prosba k našim kanadským

Prosíme naše kanadské čtenáře, aby své předplatné
vyrovnávali v USA dolarech.

Roční předplatné Hlasu národa pro USA - 30.00 US
dolarů a pro Kanadu US \$32.00.

O tuto laskavost Vás prosíme, poněvadž v poslední
době naše banka, které Vaše kanadské peníze k výměně
posíláme, zvýšila za tuto službu svoji sazbu, která je
neúměrná a pro nás opravdu neúnosná.

Děkujeme Vám předem za laskavé pochopení a pod-
poru naší práce.

Redakce

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

LÉKÁRENSKÝ TELEFON:
184-0106

DOMÁCI TELEFON:
749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLECEK, R.P.H.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Buenos Aires. — Argentina má nyní zahraniční dluh ve výši 48 bilionů dolarů. K placení úroků a ke splácení tohoto dluhu Mezinárodní měnový fond půjčil vloni na podzim Argentíně 1.7 bilionu dolarů, cizí komerční banky jí půjčily 4.2 bilionu dolarů a cizí vlády 2 biliony dolarů s podmínkou, že udělá pořádek ve svém hospodářství zavedením přísných úspor. Navíc jí věřitelské banky ještě prodloužily lhůtu splácení úroků 16 bilionů dolarů z tohoto dluhu. Na konci roku však Mezinárodní měnový fond a spolu s ním komerční banky zastavily svou pomoc a odmítly poskytnout Argentíně další půjčky, protože její vláda nezavedla požadované kroky celonárodního šetření pro snížení svého 700 % inflačního tlaku na 150 % ročně. Nový argentinský civilní prezident Raul Alfonsín přiletěl nedávno v čele vládní delegace do Washingtonu, aby žádal o vládní půjčku ve výši 500 milionů dolarů, a aby zároveň obdržel další půjčky od amerických soukromých bank. Ačkoliv Argentina snížila své vládní výdaje, zmrazila vzrůst svého oběživa a zároveň projevila větší realismus při úpravě dělnických a úřednických mezd v poměru k inflaci, jejím střídavým ministrům financí se dosud nepodařilo snížit inflační tlak. Má se sice za to, že nový ministr financí Juan Sourruille bude v této věci důslednější a účinnější, avšak americká vláda a američtí bankéři mají v současnosti vůči Argentíně i nadále značnou nedůvěru. Domnívají se, že Argentina - stejně jako předtím Bolívie a Brazílie - budou „na oko“ ochotně souhlasit se všemi jejich požadavky a slíbit potřebné reformy, avšak potom

pranic nezmění, budou dále utrácet a „skutek utek“. To pak povede ještě k větší inflaci a finanční anarchii. Proto pozorovatelé se vyslovují velice skepticky o možnosti Alfonsína a jeho vlády vyvést bohatou Argentinu, z jejích hospodářských a finančních těžkostí.

Před velkou hospodářskou krizí třicátých let Argentina patřila k deseti nejlhůtější zemím světa; dnes však její „národní důchod na hlavu“ přichází teprve na 40. místě ve světě. V r. 1929 její produkce pšenice činila deset procent celkové světové produkce této obilniny, avšak dnes činí jen asi dvě procenta. Její mezinárodní obchod klesl ve stejném období ze tří procent na 0.5 procenta celkového světového obchodu. Jako vzdálenější příčiny jejích dnešních ekonomických těžkostí se uvádějí tyto skutečnosti: 1) Už od čtyřicátých let, to je za celou dobu diktatury Juana Perona, byla v Argentíně silná tendence ke státnímu vlastnění ekonomických podniků a bylo omezováno jejich soukromé vlastnění; tuto tendenci se dosud nepodařilo změnit. Státní podniky jsou - jako všude jinde - tradičně ekonomicky neúčinné. Také argentinský daňový systém je zastaralý a neúčinný. 2) Argentina má neúměrně vysoký počet vládních zaměstnanců; má dvakrát více veřejných zaměstnanců v poměru k celkové pracovní síle než jich má např. Kanada a Spojené státy. 3) Vývoz zemědělských produktů z Argentiny do ciziny by se mohl snadno silně zvýšit, avšak zemědělci mají vládou svázané ruce. Musí totiž platit vysoké exportní dávky - (tyto se rovnají 31 % ceny vyvezených produktů) - a není naděje, že vláda tyto dávky sníží. Jsou totiž třetím

LETEM

SVĚTEM

hlavním pramenem vládních příjmů. Když v letech 1976-80 byly tyto exportní dávky odstraněny, argentinská roční produkce obilí hned stoupla z 25 na 30 milionů tun. Zemědělci musí také kupovat doma vyrobená umělá hnojiva a jiné potřebné chemikálie, které by v cizině mohli koupit mnohem levněji. 4) Inflace zabíjí investice a spoření. Lidé, namísto aby spořili, se snaží utratit hned to, co mají, dříve, než ceny opět stoupnou. Na nové investice pak mnoho nezbyvá. Podle některých odhadů formace nového kapitálu stále klesá; ještě v roce 1980 nově vytvořený kapitál představoval 23 % hrubého národního důchodu, ale koncem r. 1984 už představoval pouze 12 %. Ekonomové říkají, že současná výše investic už ani nedostačuje ke krytí depreciační - (znehodnocení kvůli užívání) - strojů, vybavení továren a budov podniků. 5) Argentina je poměrně bohatá na zdroje energie, zejména na ropu a na přírodní plyn, avšak vláda, která vlastní všechny energetické zdroje, svou hospodářskou neúčinností a byrokracií brzdí rozmach jejich vlastní těžby. Státní olejářská společnost musila v r. 1984 obdržet bohaté vládní subvence, protože při prodeji obdržela za sud oleje pouze 12 dolarů a jeho těžba jí přišla na 16 dolarů. Argentinské rezervy přírodního plynu se odhadují na 25 trilionů kubických stop. Toto představuje stejné plynové rezervy, jako má Anglie a asi třetinu rezerv, které vlastní Mexiko. Při ekonomii svobodného trhu by bylo možno tento cenný energetický zdroj úspěšně těžit a vyvázet, avšak vláda, která monopolizuje všechnu energetickou produkci v tom nic nepodniká. Tak má argentinská ekonomie sice značné potenciální bohatství, avšak její neúčinný státní hospodářský systém způsobuje, že není schopna vyjít ze svých těžkostí.

● ● ●
Washington. — Ve studii, podniknuté péčí National Catholic Educational Association - (The Catholic High School; A National Portrait, 254 stran) - katolické vyšší školy - jichž je nyní v USA 1.464 - se ve srovnání s veřejným sektorem škol charakterizují dobrou akademickou úrovní, vzornou ekonomickou účinností a pevnou disciplínou studentů. V těchto oborech tedy US veřejné školy za katolickými někdy silně pokulhávají. Katolické školy

však trpí finančními nesnázemi a proto nemohou přijímat nemajetné studenty, ani nemohou organizovat zvláštní vyučování pro studenty zosatělé, duševně postižené, či neukázněné a beznadějně rušící vyučování; veřejné školy tyto studenty přijímat musí. Jednou z příčin finančních nesnází katolických vyšších škol jsou vysoké platy laických učitelů, protože ubylo řeholních povolání. Sestřičky i řeholníci vyučovali za minimální plat a poněvadž jich je dnes v USA méně, biskupové i řeholní představení svěťují kněžím a řeholnicím více práce v duchovní správě. Ještě před 20 roky bylo na amerických vyšších školách 75 procent učebských sil z řad kněží a řeholnic a pouze 25 procent laických učebských sil. Dnes je tomu opačně: 75 % učitelů na katolických školách v USA jsou laikové a pouze 25 % učitelů a profesorů jsou kněží, řeholní bratři a sestry.

Přitom ale platy laických učitelů na katolických školách jsou mnohem nižší než jsou platy učitelů na veřejných školách! Kvůli nedostatku peněz katolické školy musely omezit výuku hudby, tance, výtvarných umění, tělocviku a snížit i péči o zosatělé či postižené studenty. Na amerických katolických vyšších školách studenti platí průměrně \$1,200 ročně školného, zatím co školní správu stojí průměrně každý student kolem \$1,783 ročně. Každoročně různé prodeje čokolád, sušenek, domácího darovaného pečiva a výtěžek z divadelního představení či koncertu, umožňuje asi 70 % katolických vyšších škol mít vyrovnaný rozpočet. Kvůli stále trvajícím ekonomickým potížím a rychlým přeměnám ve složení farníků jsou některé katolické vyšší školy zavírány; v posledních dvou desetiletích počet studentů na katolických vyšších školách klesl asi o 20 %. Jinou charakteristikou katolických škol je, že se jejich učitelské sbory každoročně mění. Laičtí učitelé totiž přicházejí na katolické školy hlavně proto, že nemohou nalézt místo na veřejných školách; jakmile však k tomu mají příležitost, přejdou na veřejnou školu, kde dostanou vyšší plat.

● ● ●
Jeruzalém. — Dne 24. března, po poradě s vládními ministry, izraelský ministerský předseda Shimon Perez řekl, že jeho vláda je ochotna vést „kdekoli a kdykoliv“ mírová jednání se

smíšenou jordánsko-palestinskou delegací; mezi palestinskými členy delegace však nesmí být žádný člen PLO. Izrael ale zároveň nesouhlasí s tím, aby se předběžně vedly jakékoliv porady o míru na Blízkém východě mezi arabskou delegací a Spojenými státy; nikdy nepřistoupí totiž na to, aby tyto obě strany se shodly na některé posici, kterou by pak chtěly Izraeli nadiktovat. - Dne 26. března izraelský ministr obrany Yitzhak Rabin varoval, že budou-li šijitské guerilové nadále podnikat útoky na izraelské severní území, Izrael uplatní v jižním Libanonu „politiku vypálené země“, a podnikne přísná odvetná opatření proti všem základnám šijitských guerilů kdekoli v Libanonu. Nyní izraelská severní území už nejsou ohrožována ze strany PLO, nýbrž šijitskými muslimy, kteří tvoří asi 70 % veškerého obyvatelstva v jižním Libanonu. - V týž den izraelský ministerský předseda Shimon Perez řekl, že izraelské vojenské síly opustí Libanon asi do 8 až 10 týdnů; dříve se jeho vláda domnívala, že tato operace by mohla být skončena teprve asi na konci srpna 1985.

● ● ●
Chartúm. — Sudán trpí kromě katastrofálního sucha také značnými ekonomickými nesnázemi; jeho zahraniční dluh dosahuje výše 9 bilionů dolarů, a vláda nemá peníze ani na splácení úroků z tohoto dluhu. Mezinárodní měnový fond projevilo ochotu poskytnout Sudánu další půjčky pouze za předpokladu, že urychleně provede úsporná opatření. Spojené státy původně chtěly poskytnout Sudánu v tomto finančním roce ekonomickou výpomoc ve výši 194 milionů dolarů, avšak tuto výpomoc pak suspendovaly, když Sudán váhal provést požadavky Mezinárodního měnového fondu. Vláda presidenta Gaafara Nimeiriho se pak konečně rozhodla provést některá požadovaná opatření celonárodního šetření, aby mohla od Mezinárodního měnového fondu obdržet finanční výpomoc. V první řadě byly zrušeny vládní subvence na potraviny a gazolin a zároveň byla sudánská libra devalvována o 48 %. V zápětí ceny potravin a pohonných látek silně stouply o 33 % a ceny gazolinu o 75 %. Toto stoupnutí cen životních potřeb vyvolalo ve dnech 27. a 28. března bouřlivé demonstrace v hlavním městě Chartúmu. Tisíce demonstrantů

DO ČESKOSLOVENSKA 1985

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo z New Yorku za nejlevnější ceny.

13. a 30. května, 13., 24. a 27. června, 18. července, 8. srpna a 5. září.

Každý zájezd je na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Speciálně doprovázený zájezd na Spartakiádu

odlet 24. června s návratem 13. července.

6 dní pobytu v Praze, 12 dní zájezd Československem, vstupenky na Spartakiádu a do Národního divadla.

ZÁJEZDY na Jamaicu, Bahamas, Arubu a ostatní Karibské ostrovy. Za velmi výhodné ceny.

Napište nebo zavolejte o podrobné informace:

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

- hlavně z řad studentů - proti této vládní politice poškozovalo na ulicích auta, vykrádalo obchody a stavělo barikády; při srážkách s policií jich bylo několik zastřeleno a asi 300 zabit. Sudánský prezident Nimeiri v téže době odletěl do Washingtonu, aby ujistil Reaganovu vládu o svém rozhodnutí, provést potřebné ekonomické reformy, a zároveň ji požádat o ekonomickou výpomoc.

● ● ●
Kábul. — Podle newyorského magazínu „US News and World Report“ Sovětský svaz ztratil při válce v Afghánistánu už asi 15.000 padlých vojáků a na 300 letadel a helikoptér; tato válka už Moskvu stála na 20 bilionů dolarů. Od sovětské invaze do Afghánistánu o vánocích r. 1979 tam Rudá armáda už zabila a povraždila asi 500.000 Afghánců, velkou většinou bezbranných civilistů. - Podle zpráv z diplomatických kruhů v New Delhi, Sověti nedávno zavraždili z neznámých důvodů na severu provincie Kunduz při sovětské hranici na 900 vesničanů. Ti, kdo masakr přežili, byli donuceni sovětskými vojáky mrvoly posbírat a na vozech s vojským potahem je odvézt na spáleniště či na hřbitov. Už v lednu sovětská vojska zavraždila v Kunduz 500 vesničanů v odvetu za to, že tamní afghánští guerilové při útoku na sovětský konvoj usmrtili jednoho sovětského generála. V samotném městě Kábulu muslimští bojovníci za svobodu proti Sovětům provádějí bombové atentáty proti sovětským objektům; před týdnem tam v obchodním středu města bylo výbuchem bomby zabito několik sovětských vojáků, včetně jednoho vysokého důstojníka.

● ● ●
Bagdád. — V minulém týdnu iránsko-irácká válka pokračovala v neztenčené míře. Irácká letadla bombardovala Teherán a jiná iránská města, a Irán zase ostřeloval dálkovými střelami dvě největší irácká města Bagdád a Basra; stovky lidí při tom zahynulo. Irácká vláda obvinila „některé arabské země“ - (patrně měla na mysli Libyi a Sýrii) - že poskytly Iránu tyto vražedné zbraně. Libye a Sýrie stojí v této válce na straně Iránu; obě obdržely od Sovětského svazu dálkové střely o dosahu asi 160 mil, a prodaly je Iránu. Irák také poškodil svými střelami Exocet francouzské výroby - tři cisternové lodi s nákladem iránského oleje z ostrova Khargu. - V poslední době Irák užíval, stejně jako před rokem při bojích v močálech na severu svého území

proti iránským vojákům, kteří tam učinili invazi, otravných plynů, zejména yperitu. Irán pak poslal do západní Evropy na ošetření 33 svých vojáků, postřížených yperitem; už dva z nich zemřeli. US státní tajemník George Shultz proto 26. března rázně požádal jménem US vlády iráckou vládu, aby přestala užívat chemických zbraní, protože se tím porušují mezinárodní smlouvy, které tyto zbraně zakazují, i když jich používají i Sověti v Afghánistánu.

● ● ●
Washington. — Ve Východním Německu byl u Ludwigslustu, 100 mil severozápadně od Berlína, zastřelen sovětským vojákem, 37 letý US major Arthur D. Nicholson, jeden ze 14 členů „US mise vojenské spojky“ v Potsdamu. Sověti mají od konce druhé světové války podobnou misi v Západním Německu. Sovětská vláda tvrdí, že prý Nicholson se odvážil vniknout do zakázané vojenské zony, fotografoval sovětský vojenský objekt a pokoušel se utéci. Prováděl tedy „špionáž“. Vláda Spojených států však nazývá toto zabití promyšlenou vraždou. Major Nicholson sice ofotografoval sovětský vojenský objekt, avšak přitom nebyl v zakázané zóně, byl bez zbraně a nebyl před tím vyzván, aby zůstal stát. Pouze vykonával činnost, která mu byla povolena, stejně jako je povolena i členům sovětské vojenské spojky v Západním Německu. A i kdyby byl pronikl do zakázané zony, Sověti neměli právo jej zastřelit; měli jej pouze zadržet. V posledním roce členové sovětské vojenské spojky v Západním Německu provedli 2.477 výzvědných cest a přitom vnikli 98krát do zakázané vojenské zony; letos při 400 výzvědných misích pronikli do zakázané zony už 11krát. Sovětská vojska měli pouze právo odejmout majorovi Nicholsonovi jeho snímky. - Podle výpovědi řidiče Nicholsonova auta, Sověti mu nedali dovolení, poskytnout těžce zraněnému Nicholsonovi první pomoc. Nechali Nicholsona vykrvácet, a teprve asi za hodinu dovolili sovětskému lékařskému pomocníku poskytnout raněnému první pomoc; ten však už pouze zjistil Nicholsonovu smrt.

● ● ●
Washington. — US schodek zahraničního obchodu stoupl v únoru 1985 oproti lednu o 11 % a dosáhl astronomické výše 11.4 bilionu dolarů; celkový dovoz činil 29.3 bilionu dolarů a vývoz pouze 17.9 bilionu dolarů. Zatímco dovoz do Spojených

států zůstává vysoký a ještě stoupá, vývoz US zboží do ciziny stále klesá. Kvůli příliš vysoké mezinárodní hodnotě dolaru americké zboží nejde v cizině na odbyt, protože je příliš drahé. V těchto posledních dnech sice hodnota dolaru klesla o 6 %, avšak zůstává uměle příliš vysoká - asi o 40 % vyšší, než byla na konci roku 1980. Největší obchodní schodek měly Spojené státy s Japonskem - 4.2 bilionu dolarů - protože Američané si raději kupují japonská auta, která jsou levnější a úspornější na gazolin než auta americké výroby a přitom dobré kvality. Přitom Japonsko brzdí celními a kvotovými zábranami dovoz amerického zboží. US senát naléhá na Reaganovu vládu, aby podnikla odvetná opatření proti japonskému protekcionismu. Obě země si proto v tomto týdnu vyměnily zvláštní vyjednavče.

● ● ●
Moskva. — Skupina 23 US demokratických kongresníků poslala sovětskému prezidentu Michailovi Gorbačevovi soukromý dopis, ve kterém podepsaní varovali, že Sovětský svaz musí zachovávat uzavřené smlouvy o kontrole zbraní, chce-li se vyvarovat vážným důsledkům pro budoucnost; je nutno zachovávat existující smlouvy, chce-li SSSR očekávat od Američanů ochotu k jednání o budoucích smlouvách. Tak například je budování radarové stanice u Krasnojarsku na Sibíři porušením smlouvy z r. 1972 o proti-balistických dálkových střelách. Gorbačev potom prohlásil, že jednání o omezení zbrojení, které Spojené státy právě vedou v Ženevě se Sovětským svazem, jsou pouhou fasádou, za kterou Spojené státy budují svou vojenskou moc. - To se podívejme! I novopečený Gorbačev už tedy pokračuje ve staré známé sovětské propagační hantýrec, kterou SSSR vždy přisuzuje svému protivníku úmysly, které Moskva sama už dávno provádí.

● ● ●
Port Elisabeth. — Rasové napětí v Jižní Africe se zvýšilo, když ve městech Kwanobuhle a Langa nedaleko přístavu Port Elisabeth došlo k černošským nepokojům kvůli tomu, že 15. března tam jihoafrická policie při demonstracích zastřelila 4 mladé černochoy. Při těchto nepokojích zahynulo dalších 29 černochoy. Černoští extrémisté nyní zároveň vyhledávají mezi členy své rasy - zejména mezi policií, kolaboranty s bělošskou vládou, usmrcují je a vypalují jejich obydli. - Vlna násilných demonstrací začala letos v JAR

právě v době, kdy tam na týden dlel americký TV zpravodajský tým společnosti ABC - (náš chicagský kanál č. 7) s Ted Kopplem a vysílal přímé místní záběry a rozhovory s jihoafrickými státníky i černošskými autoritami. Předtím navštívil JAR osobně US senátor Ed Kennedy, a tak at' nám nikdo neříká, že tento oživený zájem o Jihoafrickou republiku nebyl „někde“ přesně naplánován proto, aby byl celému světu připomenut tamní apartheid a tím vytvořen uměle nátlak mezinárodního mínění na vládu JAR, aby v zemi uzákonila demokratické volby a vzdala se své politické moci ve prospěch černošské většiny. Škoda jen, že TV společnost ABC si neudělá podobný výlet do Afghánistánu, či do Československa, a nevynutí si vládní povolení, aby mohla veřejně rozmlouvat s afghánskými obránci svobody a v Československu s kritiky režimu, např. s Chartisty a členy VONSu. I černé Američany a Mexičany by jistě zajímalo se dovědět, že dnešní rudá politická a sociální diskriminace v zemích s komunistickými režimy - je vůči svým stejnobarevným kritikům daleko tvrdší, nespravedlivější a rafinovanější než ta rasová v JAR. Samozřejmě, že s ní také nemůžeme souhlasit, ale o ní je jisté, že dalším civilizačním vývojem černochoy zmizí, zatímco komunistická sociální diskriminace civilizační vývoj lidí jen zpomaluje, protože je nutí k přetvářce ze strachu o ztrátu zaměstnání, možnosti studia atd. A nač je platné obyvatelům zemi s komunistickými režimy jejich „volební právo“ když musí při volbách volit jednotnou národně frontovou kandidátku, když neexistují protikandidáti, odevzdáním bílého lístku na sebe jen nebezpečně upozorní a vládu volbami stejně nezmění!

● ● ●
Hollywood. — V pondělí 25. března 1985 se v kalifornském Hollywoodu rozdávaly už sedmapadesáté Oscary za nejlepší film předešlého roku, nejlepším hercům, nejlepšímu režisérovi, za nejlepší podpůrnou roli a za

nejlíbivější píseň použitou ve filmu, nejlepší kostýmy, libretto atd. Mezi všemi navrženými filmy na vyznamenání Oscarem vynikly nejvíce dva „Amadeus“ a „The Killing Fields“. Film „Amadeus“ o životě Wolfganga A. Mozarta v režii v celém světě dnes již známého režiséra Miloše Formana (který po sovětské invazi v srpnu 1968 odešel z Československa do exilu, několikrát se tam již od té doby vrátil a část filmu Amadeus tam dokonce filmoval, protože to bylo v Praze lacinější než v rakouském Solnohradě) - obdržel celkem osm Oskarů: jako nejlepší film roku, Forman za nejlepší režii a za nejlepší herecký výkon byl vyznamenán americký herec F. Murray Abraham, který hraje ve filmu „Amadeus“ Mozartova protivníka a konkurenta v roli vídeňského dvorního skladatele Antonio Sallieriho. Murray Abraham jen litoval, že vedle něho nestojí s Oscarem v ruce i mladý herec Tom Hulce, který hraje ve filmu Mozarta a byl na Oscara také navržen. Formanův „Amadeus“ obdržel vedle těchto tří Oskarů také vyznamenání za kostýmy, adaptaci libretta pro film, za nejlepší „sound and art direction“. - Exulant z Kambodže, MUDr. Haing S. Ngor, vyhrál Oscara za nejlepší podpůrnou roli ve filmu „The Killing Fields“, který jedná o pádu Kambodže do komunistických rukou rudých Kmérů. Ačkoliv v životě předtím v žádném filmu nikdy nehrál, jeho svědectví o hrůzách v Kambodži je přesvědčivé proto, protože tím peklem sám prošel a do USA přišel jako uprchlík. Po obdržení Oscara děkoval veřejně před všemi přítomnými Budhovi za to, že mu dal sílu všechny útrapy a mučení překonat, a že je na živu. Letošní rozdávání filmových Oskarů vedl hladce a žertovně známý herec Jack Lemmon, trvalo celé tři hodiny a devět minut a na TV obrazovkách je shlédlo údajně přes miliardu (bilion) lidí na celém světě. Letos je dokonce mohli shlédnout na svých TV obrazovkách i Poláci a obyvatelé Rudé Číny.

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848

SPORT

XVI. SLET AMERICKÉHO SOKOLSTVA 30. ČERVNA 1985 - BERWYN, ILL.

I. LIGA HOKEJE V ČESKOSLOVENSKU

**Kvalifikace
o I. ligu hokeje
v Československu**

PS Poprad (vítěz slovenské skupiny) – Poldi Kladno (vítěz českomoravské skupiny) 2:8. TJ Vítkovice (poslední tým I. ligy) – Poldi Kladno 2:4. PS Poprad – TJ Vítkovice 4:6.

1. Kladno	12:4	4
2. Vítkovice	8:8	2
3. Poprad	6:14	0

HOKEJ VE SVĚTĚ

**Mistrovství světa
skupiny C ve Francii**

6.kolo: Francie – Bulharsko 10:2, Jugoslávie – Španělsko 7:1, Čína – Severní Korea 6:1, Rumunsko – Dánsko 5:0.
7.kolo: Francie – Rumunsko 8:3, Jugoslávie – Sev. Korea 8:2, Čína – Španělsko 8:1, Dánsko – Bulharsko 6:1.

Konečná tabulka:

1. Francie	56:13	13
2. Jugoslávie	36:13	12
3. Čína	43:22	11
4. Rumunsko	43:26	8
5. Dánsko	16:23	6
6. Bulharsko	24:37	4
7. Sev. Korea	18:56	2
8. Španělsko	9:43	0

Vítěz skupiny C-Francie, postupuje příští rok do skupiny B.

Hokejovým mistrem NSR se stal SB Rosenheim, vedený čs. trenérem Wohlem (bývalý brankář Sparty Praha), který porazil ve třech finálových zápasech Mannheim ERC 4:3, 7:2 a 2:1.

Prátelské zápasy: NDR – Československo B 4:7 a 2:5, Československo A – Dukla Jihlava 4:3, Československo A – Gottwaldov (Zlín) 4:5, Křídla Sovětu – Motor České Budějovice 4:2, Spartak Moskva – Č. Budějovice 6:4, Švýcarsko do 18 let – Československo do 17 let 1:5, 10:0 a 4:2, SSSR – NDR 10:0 a 9:0.

Turnaj Morava ve Znojmě a Třebíči

Československo B – Československo do 20 let 10:2, SSSR B – NDR 13:5, Československo B – NDR 15:3, SSSR B – Československo do 20 let 8:0, SSSR B – Československo B 2:1, Československo do 20 let – NDR 6:2.

Konečná tabulka:

1. SSSR B	23:6	6
2. Československo B	26:7	4
3. Československo 20	8:20	2
4. NDR	10:34	0

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVENSKU

19.kolo: Bohemians Praha – Sparta Praha 0:0, Baník Ostrava – Tatra Prešov 4:1, Dukla Praha – Slavia Praha 2:1, Sigma Olomouc – Spartak Trnava 4:1,

Petržalka Bratislava – RH Cheb 3:0, ZVL Žilina – TJ Vítkovice 1:0, Lokomotiva Košice – Dukla Banská Bystrica 1:0, Inter Bratislava – Slovan Bratislava 1:2.

Tabulka po 19. kole:

1. BOHEMIANS	40:13	31
2. OSTRAVA	27:11	27
3. SLAVIA	39:17	25
4. SPARTA	39:18	25
5. OLOMOUC	35:24	23
6. DUKLA	37:25	22
7. CHEB	24:22	19
8. ŽILINA	22:31	16
9. VÍTKOVICE	21:31	16
10. B.BYSTRICA	21:35	16
11. TRNAVA	18:28	15
12. PETRŽALKA	20:32	15
13. KOŠICE	17:28	14
14. PREŠOV	18:30	14
15. SLOVAN	17:42	14
16. INTER	15:23	12

V tomto kole vyloučili rozhodčí čtyři hráče, takže Sparta hrála v deseti od 44. minuty bez Beznosky, Dukla Praha od 55. min. bez Bažanta, Vítkovice od 64. min. bez Králíka a Trnava od 34. min. bez Gabriela.

Nejlepší střelci: 14 gólů - Knoflíček (Slavia), 13 - Janečka (Bohemians), 11 - Šourek (Vítkovice), Příložný (Olomouc), 10 - Griga (Sparta), 9 - J.Němec (Slavia), 8 - Mičinec (Bohemians), Korejčík (Dukla), Lička (Ostrava), Lauda (Olomouc), 7 - Berger (Sparta).

I. národní liga kopané v Československu

Českomoravská skupina

18.kolo: Chomutov Zbrojovka Brno 0:1, Xaverov Praha – České Budějovice 2:3, SU Teplice – Poruba 1:0, Škoda Plzeň – Jablonec 1:0, VTJ Tábor – Třinec 4:2, Mladá Boleslav – Ústí nad Labem 1:0, Gottwaldov (Zlín) – VP Frýdek-Místek 2:0, Česká Lípa – Hradec Králové 2:0.

Tabulka po 18. kole:

1. BRNO	32:9	32
2. Č.BUDĚJOVICE	30:13	28
3. TEPLICE	31:14	27
4. PLZEŇ	29:22	20
5. VTJ TÁBOR	25:24	19
6. ML. BOLESLAV	19:18	18
7. GOTTWALDOV (Zlín)	20:26	18
8. HRADEC.KR.	29:21	17
9. XAVEROV	28:28	17
10. CHOMUTOV	13:19	16
11. TŘINEC	23:20	16
12. FRÝDEK-MÍSTEK	16:28	15
13. ČESKÁ LÍPA	21:27	14
14. JABLONEC	24:33	12
15. PORUBA	11:27	10
16. ÚSTÍ n.L.	16:38	9

Slovenská skupina

17.kolo: Dunajská Streda – Trenčín 2:1, ZTS Košice – Považská Bystrica 0:0, Plastika Nitra – Martin 1:0, Trebišov – Levice 3:1, Senica – Dubnica 5:1, Humenné – Michalovec 2:1, Púchov – Prievidza 3:1, Spišská Nová Ves – Poprad 2:0.

Tabulka po 17. kole:

1. DUN.STREDA	34:9	28
2. POV.BYSTRICA	28:14	15
3. NITRA	35:19	23
4. TREBIŠOV	24:15	20
5. SENICA	20:18	17
6. LEVICE	23:25	17
7. HUMENNÉ	19:24	17
8. DUBNICA	25:37	16
9. MICHALOVCE	25:28	15
10. ZTS KOŠICE	25:30	15
11. MARTIN	17:24	15
12. PRIEVIDZA	26:20	14
13. PÚCHOV	18:26	13
14. POPRAD	12:23	13
15. TREŇČÍN	19:21	12
16. SPIŠ.N.VES	22:30	12

KOPANÁ VE SVĚTĚ

**Kvalifikace pro MS
v Mexiku 1986**

Evropa:

1.skupina: Belgie – Řecko 2:0.

1. BELGIE	4	5:3	5
2. POLSKO	2	5:3	3
3. ALBÁNIE	4	5:7	3
4. ŘECKO	4	3:5	3

2.skupina: NSR – Malta 6:0.

1. NSR	4	13:3	8
2. PORTUGALSKO	5	8:7	6
3. ŠVÉDSKO	4	7:4	4
4. ČESKOSLOVENSKO	2	5:2	2
5. MALTA	5	3:20	0

4.skupina: Jugoslávie – Lucembursko 1:0.

1. FRANCIE	3	7:0	6
2. JUGOSLÁVIE	3	4:2	5
3. BULHARSKO	3	4:1	3
4. NDR	3	7:5	2
5. LUCEMBURSKO	4	0:14	0

7.skupina: Skotsko – Wales 0:1.

1. SKOTSKO	4	6:3	4
2. ŠPANĚLSKO	3	5:3	4
3. WALES	4	3:5	4
4. ISLAND	3	2:5	2

CONCACAF: Z první skupiny postoupil do finálové kvalifikace Honduras, který nyní čeká na vítěze z 2. skupiny: Kanada, Haiti, Guatemala a z 3. skupiny: USA, Kostarika, Trinidad-Tobago. Američané se utkají s Trinidad-Yobago 15. a 19. května a s Kostarikou budou hrát 26. a 31. května.

Jižní Amerika:

2.skupina: Chile – Uruguay 2:0.

1. CHILE	3	9:3	5
2. URUGUAY	2	2:3	2
3. EKVÁDOR	3	4:9	1

Asie:

1.skupina - B: Katar Libanon 7:0, 8:0 a 8:0.

1. KATAR	3	15:1	4
2. IRAK	1	6:0	2
3. JORDANSKO	1	1:0	2
4. LIBANON	3	0:21	0

2.skupina - A: Sýrie – Kuvajt 1:0. Třetím týmem je Jižní Jemen.

3.skupina - B: Thajsko – Bangladeš 3:0, Thajsko – Indie 0:0.

1. INDONÉZIE	3	5:1	6
2. THAJSKO	3	3:1	3
3. INDIE	2	1:2	1
4. BANGLADEŠ	2	0:5	0

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.

Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;

sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost --

a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

In preparation for our
XVI INTERNATIONAL GYMNASIIC FESTIVAL
THE AMERICAN SOKOL ORGANIZATION
will hold a press party
on Friday, April 19, 1985
at 7:30 p.m.

AMERICAN SOKOL NATIONAL OFFICE
6424 West Cermak Road
Berwyn, Illinois

Přátelské zápasy:

Řecko - Itálie 0:0, Malta - amatéři Itálie 0:0, Španělsko - Sev. Irsko 0:0, SSSR - Rakousko 2:0, Rumunsko - Polsko 0:0, hráči do 21 let: Polsko - NDR 1:1, Anglie - Irsko 3:2, Švýcarsko do 23 let - NSR do 21 let 0:0, hráči do 21 let: Švýcarsko - Československo 0:1. Branka: 18. min. Kubík (Slavia) po akci Dostál (Vítkovice) - K. Kula (Ostrava). Švýcarsko - Československo 2:0. Branky: 16. a 19. min. Sulser.

Trenér čs. reprezentantu Josef Masopust řekl po utkání toto: Švýcaři vyhráli zaslouženě. Měli jednoduchý, přímočarý pohyb, každou jejich akci charakterizovala rychlost a právě jednoduchost. Hráč odehrál míč a okamžitě sprintoval. A takhle v pohybu hrálo domácí mužstvo celý zápas. Zatímco my jsme z ligy zvyklí, že každý má čas se otočit a rozhlédnout.

V Ženevě byly rozhlasovány semifinálové dvojice evropských pohárových soutěží. Zápasy se hrají 10. a 24. dubna 1985.

PMEZ: Liverpool (obhájci trofeje) - Panathinaikos Atény a Juventus Turin - Girondins Bordeaux. **PVP:** Bayern Mnichov - Everton Liverpool a Rapid Vídeň - Dynamo Moskva. **Pohár UEFA:** Inter Milán - Real Madrid a Videoton Székesfehérvár - Železničar Sarajevo.

Středoevropský pohár: Baník Ostrava - Bergamo (Itálie) 0:0.

- 1. BUGOJNO (Jugoslávie) 3:4:1:5
- 2. OSTRAVA 4:1:1:4
- 3. BERGAMO 4:2:3:4
- 4. BÉKESCABA (Maďarsko) 3:2:4:1

Úspěšný společenský večer Sparty a Svazu čs. sportovců

pořadáný dne 23. března 1985

v sále American Legion v Ciceru. Dvě vzácná jubilea - oslava 70 let nepřetržité činnosti ABA Chicago a 20 let pořádání tradičních jarních společenských večírků Svazu čs. sportovců skončila pronikavým úspěchem.

Pořádající organizace vyslovují tímto upřímné díky všem sponsorům, sportovcům a přátelům sportu, kteří přišli v tak hojném počtu s hřejivým pocitem v srdcích podpořit jednotnou myšlenku zdravého sportovního ducha věrných čs. sportovců, kterou nám nemůže vzít ani násilí, ani vzdálenosti, které nás ve světě oddělují.

Děkujeme Vám všem za Vaše pochopení, za Vaši milou návštěvu a všechnu štědrú finanční podporu, která bude z největší části použita Spartou pro její letošní bohatý program, věnovaný mužstvu mládeže.

Přejeme Vám všem pěkné, teplé léto, a těšíme se opět na shledání při našich dalších podnicích.

Spartě Chicago a sportu zdar! Za Spartu ABA Chicago a Svaz čs. sportovců - Sáva Roknič.

POK.

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCOV V ZAHRANIČÍ

Luděk Jánský „60“!

Dne 5. března r. 1925 se v Praze narodil všestranně talentovaný sportovec - náš obětavý sekretář Čs. svazu sportovců v zahraničí - Luděk Jánský z New Yorku.

Za války už jako junior začal hrát za divisiní hokejový klub S.K. Smíchov a reprezentoval mužstvo Čech proti Moravě. Také hrál za mužstvo „Praha“ a později za „Lvíčata“.

V r. 1948 odešel do exilu a v Německu hrál za HC Augsburg a za EV Füssen.

V r. 1952 přijel do New

Yorku. Chytral v brance za AFC Prague a American-Czechoslovak a zúčastnil se všech našich 10 sjezdů, při nichž pilně sportoval a jako sekretář Svazu vyřizoval veškerou korespondenci.

Není pochyb o tom, že náš Luděk dobře hájil branku doma i zde, a stal se populárním sportovcem i v exilu v rámci činnosti našeho Svazu.

Dnes žije se svou milou paní Bonnie (rozenou Kyselovou, jejíž otec byl po dlouhá léta v Malečkově sportovním obchodě vedoucím) - v Deer Parku ve státě New York.

Svaz a newyorská odbočka na jeho počest uspořádá v sobotu dne 13. dubna v restauraci „Ruč“ v New Yorku malou oslavu na důkaz vděčnosti za jeho neúnavnou práci. - „Milý Lud'lu, přejeme Ti hodně zdraví, dobré pohody a rodinné radosti!“ Široký kruh přátel se k tomuto přání rád připojuje a z plna hrdla volá: „Mnoga ljeta - živió, Lud'ku!“ ZP

XVI. SLET

AMERICKÉHO SOKOLSTVA

Kvapem se blíží XVI. Slet amerického sokolstva, který bude v chicagské metropolitní oblasti ve dnech 26.-30. června 1985. Sletový výbor a cvičitelské sbory AOS s největším úsilím pracují na přípravách Sletu, aby tato velká manifestace dobrovolné kázně a bratrského úsilí se plně vydařila. Bude to opět mohutný projev krásy a velikosti sokolské myšlenky a důkaz síly a významu našeho národního odkazu v této zemi.

Radostné zprávy docházejí ze všech koutů Spojených států i Kanady. Chystá se velká účast ze všech sokolských jednot i krajanských středisek. Slet se stane setkáním těch, kteří se třeba už řadu let neviděli, aby opět posílili svá přátelství a navázali nová s těmi, které zde poznají.

U příležitosti Sletu bude vydána obsáhlá Pamětní kniha s články a obrázky ze sokolské historie i současnosti, s oznámkami členů a přátel sokolského hnutí a se sponorskými příspěvků. Staňte se i Vy sponsory Sletu a zařaďte své jméno na stránky této Pamětní knihy. Zavolejte úřadovnu AOS tel: 795-6671 o podrobné informace.

Upomínkové předměty na XVI. Slet jsou již připraveny ve velkém množství a bohatém výběru. Můžete je již dnes zakoupit v úřadovně Americké obce sokolské 6424 W. Cermak Rd. Berwyn, Il. 60402. Zavolejte a nebo si napište o seznam a popis věcí. Jistě si vyberete pěknou upomínku na XVI. Slet.

Sletový banket bude uspořádán v pátek 28. června v hotelu Marriott v Oak Brook, Il. /bývalý hotel Sheraton/. Je také připravován s velkou péčí, aby opět splnil všechna očekávání. Po večerí bude bohatý kulturní a zábavní program, o kterém přineseme zprávu později. V

několika příštích dnech budou již rozesílány pozvánky jak na jednotlivce, tak i spolky a krajanské organizace.

Milí čtenáři, připravujte se i Vy již dnes na tyto velké sokolské dny!

Tisková služba AOS

HLEDÁME

s životem už vyrovnanou ženu, která by byla ochotna posloužit naši nemocné tetě (75), která se nám vrátí po velikonocích z nemocnice. Ted' váží, chuděra, jen 90 liber; je třeba u ní být, uvařit, nakoupit a obsloužit ji. Má rakovinu, nechceme ji dát do „Nursing homu“, a nemůžeme opustit své zaměstnání. - Vše je jen věc času. O večerním volnu a volných víkendech se možno domluvit. - Vlastní byt, koupelna, TV. Strava, byt zaručeny, o platu se dohodneme - Oak Forest Area. Volejte: 8 - 4.30 P.M. ☎ 726-6080, po 6.00 hod. večer domů: ☎ 687-6798.

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Ciceru

RODINNÉ OSLAVY - PARTY - PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA - BAR

TELEFON: 656-3555

SKUPINOVÉ ZÁJAZDY Z CHICAGA DO BRATISLAVY

cez Viedeň

Výhodné pre cestujúcich na Slovensko a Moravu

Odlety	Návraty
28. mája	28. júna
18. júna	15. júla
25. júna	22. júla
2. júla	29. júla
9. júla	5. augusta
16. júla	12. augusta
13. augusta	9. septembra

Jednotná cena okružní letenky \$750.

O DALŠIE INFORMÁCIE SA SPOJTE:

Atlantic Travel Metropolitan Travel

Atlantic Travel
5454 S. KEDZIE
Chicago, Ill. 60632
☎ 436-1353

Metropolitan Travel
7034 West CERMAK Rd.
Berwyn, Ill. 60402
☎ 795-4990

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem našim přátelům a známým, kteří jej poznali za jeho návštěvy v USA v zármutku oznamujeme, že nám v Československu po těžké nemoci odešel na věčnost náš drahý otec a děda, pan

FRANTIŠEK FOLTÝN,
bývalý politický vězeň od r. 1949 - 1965

Zemřel v pražské nemocnici ve středu 27. března 1985 v 8 hodin ráno ve věku 79 let.

Pohřeb žehem měl ve středu 3. dubna 1985 v krematoriu v Praze ve Strašnicích.

Děkujeme všem, kdo si s námi na něho vzpomenu v tiché modlitbě.

František a Jan FOLTÝNOVI,
synové s rodinami na Floridě.

Jozef Lettrich:
(*1905 †1969)

AMERICKE VPLYVY UMASARYKA.

Masaryk svojim povahovým založením a smýšľaním tvorí výnimku z veľkých osobností českého a slovenského života. Tak sa odlišuje od ostatných.

Keď L.N. Tolstoj hlásal nauku neodporovať zlu, Masaryk tvrdil, že zlu treba odporovať i želozom. Keď racionalizmus a skepticizmus bol vo filozofii na vrchole svojej slavy, Masaryk-filozof sa demonštratívne hlásil k pozitívnemu náboženstvu a k účinnej viere v Boha. Keď sa česki vedátori v zaujme národnej starobylosti a slávy chceli smieriť s historickou lžou, Masaryk ich nemilosrdne odhalil. Keď mnohí českí národovci snivali o obnove českého trónu, Masaryk vystúpil s požiadavkou prirodzeného práva na vládu ľudu v demokracii. Keď bol v móde panslavizmus, Masaryk hlása europanstvo a nad nacionalizmus stavia svetovosť. Oproti europškemu východu stavia západ a proti bolševizmu humanitu.

Kde sa berie tento vzdor u Masaryka? Ako si ho vysvetliť? Čím je to, že sa Masaryk tak nepodobá stredoeurópskym, najmä však slovanským mysliteľom?

Na tieto otázky sotva nám dá uspokojivú odpoveď len štúdium prostredia a doby, v ktorých vyrástal, alebo štúdium prameňov z ktorých čerpal.

Myslím, že T.G.Masaryk už od mladí stal pod mocným duchovným a kultúrnym i politickým vplyvom anglo-saského, najmä amerického sveta. Styky, rodinné sväzky a cesty do Spojených štátov, štúdium amerických tradícií, inštitúcií a vôbec amerického života zanechali hlboké a trvalé stopy na jeho názory, na jeho politické a filozofické presvedčenie a vôbec na jeho život.

V Masarykových politických náhľadoch sa odzrkadľujú Locke, Jeffersonove a Lincolnove myšlienky. Z jeho praktickej filozofie zrovna dýcha

kresťanský pozitívizmus a americké ideály slobodného, demokratického života. Masarykov politický program – to sú vlastne formulácie amerických práv a slobôd človeka. Deklarácia americkej neodvislosti a zásady ústavy Spojených štátov boli prameňom a vzorom nielen pre Masaryka, ale i pre novozaloženú Československú republiku.

Masaryk obdivoval Spojené štáty, pionierstvo, lásku k slobode a demokraciu ich ľudu. Prezident W.Wilson stál pri kolíske Československa. Masaryk udržiaval s ním priateľské styky. V Amerike Masaryk dovršil svoju veľkú zahraničnú akciu. Vo Washingtone podľa vzoru americkej deklarácie o neodvislosti koncipoval a vyhlásil i deklaráciu čs. neodvislosti.

Ideály a myšlienky slobodnej Ameriky v strednej Európe zneli novo. Masaryk vniesol do českého a slovenského prostredia nové ovzdušie. Toto ovzdušie dychalo pravdou, slobodou, uprimnosťou. Ťažko sa znašalo s kastovným a umele konzervovaným prostredím starého Rakúska-Uhorska.

Masarykov amerikanizmus posilňoval ho aj v dlhom a v ťažkom zápase o národné a politické oslobodenie českého a slovenského človeka a v boji o slobodu a neodvislosť Československej republiky.

Popri mocných amerických vplyvoch Masaryk zostal sam sebou – človekom svojho ľudu, svojho prostredia a svojej doby. Zostal aj Europeanom.

Jeho svetonázor a bohaté životné dielo predstavuje tak najlepšie čs., európske a americké tradície. Neraz prizvukoval, aby sa Európa amerikanizovala a Amerika pocuropstila. Žiadal a propagoval, aby tieto dva toľkými záujmami sviazané kontinenty vytvorili jediný duchovný a kultúrny celok. V tom videl budúcnosť a smysel západnej civilizácie a moderného slobodného ľudstva.

Masaryk stal sa prototypom moderného svetoobčana. Za toto privilégium vdáči v prvom rade veľkej zemi slobody – Amerike, ktorá mu umožnila nový, krajší pohľad na ľudský život.

Otakar Odložilík
(*1899 †1973)

T.G.MASARYK Nástin života a díla

Osobnosť a dílo

K novému roku 1926 rozoslal nemecký časopis medzi své čtenáře a rozličné hvězdy tehdejšího světa dopisy s otázkou: Kdyby došlo k utvoření Spojených států evropských, koho byste chtěli mít prezidentem? G.B.Shaw jmenoval bez váhání T.G.Masaryka. Když se na počátku letošního roku vedly řeči o tom, kdo byl nejvýznamnější osobností v první polovici dvacátého století, jmenovali lidé Churchilla, Wilsona, Lenina a jiné, ale na Masaryka nevzpomněla živá duše. Kdo by chtěl dělat závěry jenom podle takových anket, mohl by si říci, že za dvacet let po smrti Masaryk prostě zmizel v propadlišti.

Při hodnocení Masarykova významu třeba postupovat mnohem opatrněji a nesoudit podle chvilkových nálad. Tato knížka nebyla psaná jako oslavná publikace, nýbrž spíše jako připomínka věcí, které se sluší pořád mít na paměti. Také její závěr nemůže být naladěn jenom do chvalo zpěvu, třebaže k takovému tonu bezděky vede i zběžné porovnání dneška s Masarykovou érou. Masarykovi neškodili neurvalí odpůrci, jejichž osobní nevraživost byla naráz patrná, nýbrž pochlebivci, kteří z lidské osobnosti dělali laciný barbotisk a kteří se snažili lidem namluvit, že Masaryk byl vyňat ze zákonů platných pro pozemské bytosti.

Svět, ve kterém se Masaryk pohyboval jako mezi svými, se rozpadl na kusy. Za několik týdnů po jeho pohřbu, jak dnes víme, se Adolf Hitler rozhodl pro výboj – za půl roku po Masarykově smrti vlály prapory s lomeným křížem nad Vídní a rozklad evropské soustavy, na které Masaryk pracoval, byl v proudu. Nezastavil se do dneška a mezi námi a budoucností pořád visí nepropustná clona. Nemělo by smyslu namlouvat soudným lidem, že Masaryk předvídal takovou pohromu, jaká přišla na Československo v září 1938, nebo aspoň že s ní počítal jako s jednou z možností. Rozsah potíží, které bral v úvahu, když mluvil s Čapkem o třiceti nebo padesáti letech, potřebných ke konsolidaci Československa, byl mnohem menší a pořád lidsky slyšitelný. Hleďte však ve světové literatuře knihu, která by i jenom v náznaku pověděla, před čím

lidstvo stálo v létě 1937, když Masarykův život spěl rychle ke konci!

Masarykovy úvahy o tom, jak se demokracie, vyšlá jako vítěz z první světové války, bude přirozeným způsobem šířit ze země do země, až nabude ve světě vrchu, připadají dnešnímu čtenáři Nové Evropy nebo Světové revoluce jako předobrazy blaženého věku ze starých i novějších utopií. Přes pásmo malých národů mezi Německem a Ruskem, kterému přičítal veliký význam při konsolidaci Evropy, se přehnal dvojí víchřice. Za deset let se proměnilo v rozvaliny, nejenom co zbudoval Masaryk, nýbrž i dílo jeho polských, rumunských, jihoslovanských a jiných vrstevníků. Ta tam je víra, že všechny potíže nějak ustoupí na neškodnou čáru, jakmile se stane zadosť národnostnímu principu a jakmile se buď vrátí někdejší samostatnost těm středním a menším národům, které ji kdysi měly, nebo jakmile jí dosáhnou takové jednotky, které se před rokem 1914 nedostaly na stupeň uvědomění potřebného ke vzniku státu. Řád, který byl nastolen vítěznými Spojenci, neboural jenom představitelů zásad, o něž se před rokem 1918 opíraly theokratické režimy, nýbrž síly, které uvedl do pohybu až pád tří evropských císařství a které ve výhodní a střední Evropě poválily nositele idejí odvozených z francouzské revoluce a z myšlenkových proudů XIX. století.

To všechno táhne před očima, jakmile začneme znova odvíjet pásmo Masarykova života a ohledávat jeho spojky se světem dokola kolem. Pořád se nám do retrospektiv a úvah vtírá otázka, zůstal-li z Masarykova díla ještě kámen na kameni. Pomiňme obě krajnosti, které nepatří do věčné úvahy: pohotové mávnutí rukou nad vším, co Masaryk zosobňoval, a pohodlný předpoklad, že se světové události nedotkly ani povrchu Masarykova odkazu, tím méně pak jeho jádra. Přibereme-li na pomoc poznatky ze studia dějin, budeme si vědomi, že podstatné kusy Masarykova díla nepozbyly životnosti a poslouží za stavivo nového světového řádu, až se zastaví rozkladný proces, který ještě nedospěl k poslední mezi. Druhou věc netřeba ani probírat: nevěřím, že by si kdo soudný dělal naději na prostý návrat do léta nebo časného podzimu 1937. Nic podobného se v dějinách lidstva prostě nestalo.

Masarykovo dílo leží před námi, a před příštím pokolením přibližně na takovém místě, kde Masaryk našel odkaz Havlíčkův a Palackého. Rozdíly mezi

osmdesátými léty a dneškem jsou ovšem nesmírné, avšak v základních rysech porovnání ob stojí. Masaryk nerozměnil Havlíčkovy nebo Palackého zásady a neopakoval po nich pouhá slova, nýbrž vdechl do nich nový život. Havlíčkovy novinářské články anebo Palackého Dějiny by pokolení devadesátých let četlo už spíše z povinnosti nebo odbornického zájmu. Když však Masaryk rozdýmal jiskry, zakryté dobovým nánosem, a způsobil, že znovu plápolaly, chytily se od nich mladé hlavy a souvislost s počátky politického života byla zachována.

Co jsme právě pověděli o Havlíčkovi a Palackém, které Masaryk nejčastěji označil za své učitele, lze vztáhnout i na tvůrce československé tradice, kterých se často dovolával. Horlivým studiem a přemýšlením se Masaryk tak hluboko ponořil do jejich díla, že z jeho osobnosti vyzářovaly pak jejich myšlenky, vyjádřené moderní řečí, jako by byly prošly rozžhavenou pecí. Masaryk nežil jenom ve své době, nýbrž byl zakotven, jak jsme ukázali, v takových hnutích, která tvořila páteř myšlenkového vývoje lidstva.

Masaryk byl neklidná a výhušná povaha. Až do roku 1914 spíše kácel modly a bořil než stavěl. Nehledal přátelství a spojení, kvůli nimž by bylo potřeba dělat ústupky přesvědčení a poznané pravdě.

Kdyby někdo shledal, kolikrát se v jeho spisech objevuje slovo krize, byla by to velmi vysoká číslice. Byl zneklidněn nemohoucností společností z druhé polovice devatenáctého století podchytil pevněji a přirozeně rozvinout odkaz velikých myslitelů XVIII. století a obou revolucí, americké a francouzské. Chtěl pomoci a proto bouřil proti pohrdlivému odhývaní náboženství jako přežitku, proti lhostejnosti ve věcech hospodářských a sociálních, proti zploštělému nacionalismu, proti všemu, co bránilo zrodu lepšího a dokonalejšího řádu a činilo násilnou revolucí vlastně nevyhnutelnou. Od roku 1882 šel vlastně z boje do boje a byl přímo postrachem lidí, kteří nechtěli vidět o den napřed a za hranice Čech.

Je vlastně ku podivu, že se neztrávil v zápasech a v polemikách a že po dobrých dvacet let tvořil a budoval s nemenším úspěchem než lidé, kteří jako by byli předurčení za stavitele státních celků. Republika nejenom trvala, nýbrž se stmelovala a vnitřně utvrzovala. Masaryk si našel cestu k těm složkám obyvatelstva, které držely stát svou věrností a prací,

Happy Easter
From

VETERANS OF FOREIGN WARS

7256 W. 63rd St.

SUMMIT, IL.

☎ 458-7844

BINGO EVERY WEDNESDAY AT 7 P.M.

selskému lidu, drobným řemeslníkům a obchodníkům, dělníkům, a dal jim na srozuměnou, že se nemají čeho bát, půjdou-li za ním. Politikové z povolání, kteří pamatovali jeho zápasy z let 1882 – 1914, v duchu očekávali nezdar Masarykova působení jako hlavy státu, avšak za nedlouho byli usvědčeni z nesprávného odhadu a uchovali-li si špetku soudnosti, raději se k Masarykovi přidružili, aby si součinností s ním zachránili v lidových vrstvách lepší pověst.

Masaryk podrobil pronikavému a leptavému rozboru snad všecko na světě a přece se vnitřně nerozložil a neutonul v bažinách skepse. Zůstal – jak napsal Josef Hora – mužem, jenž napřímen vždy před osudem stál, neb kotvil v Bohu svém, jenž rukou požehnanou zažehl duši tu, k výšinám roubovanou.

Kolem něho, jako kolem opěrného pilíře, se poněmhu seskupil veškerý život v Československu a od něho se v sousředných kruzích šířily do všech oblastí republiky zásady lidskosti, rovnosti a spravedlnosti.

Masaryk se zasloužil o stát, jak bylo řečeno v zákoně schváleném Národním shromážděním k 7. březnu 1930 bez nátlaku a bez umělého získávání hlasů. Svou osobností a dílem vrostl tak hluboko do osnovy novějších československých dějin, že by se proměnily v kupu beztvare hmoty, kdyby z nich chtěl někdo násilným zákrokem vytrhnout tu páteř, kterou tvořila jeho vysoká, štíhlá a přímá postava.

* Ve vírech života

Dne 7. března 1850 se narodil syn kočímu na císařských státcích Josefu Masarykovi a jeho ženě Terezii. Protože na ten den připadá v kalendáři svátek sv. Tomáše Akvinského, dali chlapeci na křtu jméno „andělského doktora“ a knížete středověkých filosofů. Když se roku 1878 Masaryk oženil s Charlottou Garrigouovou, rodačkou z Brooklyna, přidal ke křestnímu jménu jméno manželčino a podpisoval se potom Tomáš Garrigue Masaryk.

V dějinách lidstva není mnoho životů, které bychom mohli srovnávat s Masarykovou cestou z prostého příbytku rodičů v Hodoníně na presidentský stolec. Dočkal se vysokého věku, mnoho věcí prožil a pamatoval. Na jeho dětství padal stín vítězného tažení konservativních sil proti revolučním hnutím, která probíhala střední Evropou od března 1848 do polovice roku 1849, než byla s

ruskou pomocí udušena na uherských bojištích. Než se dostal na vyšší školy, zhroutila se v Rakousku absolutistická vládní soustava a zápasy o přestavbu podunajského mocnářství na konstituční monarchii se dostaly do prudkého varu.

Masaryk nezůstal za univerzitní katedrou, která byla jeho pravidelným působištěm od habilitace na vídeňské univerzitě roku 1879 do roku 1914, nýbrž vstoupil na ústřední jeviště ústavních zápasů, do vídeňského parlamentu. Byl očitým svědkem povlnného rozkladu habsburské říše. Za první světové války, v letech 1914 až 1918, položil základy k ustavení a rozvoji československé republiky. V prvním zasedání, dne 14. listopadu 1918, vyhlásilo Národní shromáždění ústy Karla Kramáře dům habsburský za sesazený s českého trůnu a zvolilo Masaryka za presidenta republiky. Masaryk zůstal v čele státu po 17 let a ustoupil do pozadí v prosinci 1935, když poznal, že mu ubývá tělesné síly a svěžesti a že přišel čas odpočinku po dlouhém a rušném díle.

Za sto let, která uplynula od března 1848 do února 1948, se změnila střední Evropa k nepoznání. Když Masaryk vyrůstal z dětských střevíčků, rozpínal nad Podunajím křídla dvojhavý císařský orel. Na severu se Hohenzollernové hotovili k sjednocení Německa pod pruským vedením. Nad širými prostory ruské říše vládl jeden z nejtvrďších carů, Mikuláš I. Balkán byl v pohybu a křesťanské obyvatelstvo jednou v té, jindy zase v jiné oblasti se bouřilo proti tureckému panství. Itálie spěla nezadržitelně k politickému sjednocení pod savojským žezlem. Jedním z prvních politických zážitků Masarykových bylo polské povstání r. 1863, které rozdělilo českou veřejnost na dva tábory a dlouho doznávalo ve vzpomínkách současníků.

Lid, ze kterého Masaryk vyšel, kolem roku 1850 nebyl pánem svých osudů. Na obou stranách moravské hranice, která po dlouhá staletí dělila Čechy od Slováků, bylo rušno od sklonku osmnáctého století. Národní obrození bylo v proudu a přecházelo z předběžného

stadia osvětových a vědeckých snah do politického varu. Po předčasném konci revolučního hnutí r. 1848 přišla ochablost v usilování o politickou samostatnost. Osnova se však navázala po pádu absolutistického režimu r. 1859 a po obnově konstitučních řádů. Po necelých šedesát let se vedl úporný zápas o vyrovnání protiv mezi vládnoucími vrstvami a rozličnými národy ve střední a jihovýchodní Evropě, které bud' ještě ve středověku nebo v prvních stoletích nové doby přišly o svobodu a byly uvedeny mocenskou převahou pod cizí panství.

Masaryk měl vynikající podíl v zápasech o politické osvobození a sjednocení Čechů a Slováků, které cizí ruka odtrhla od sebe už v XI. století. Když se Národní shromáždění dne 7. března 1930 usneslo o prosté předložce: T.G. Masaryk se zasloužil o stát, osvědčilo slavnostně, co dávno věděli českoslovenští občané bez rozdílu jazyka nebo víry. Ne pro nic a za nic byl Masaryk nazýván presidentem-Osvoboditelem. Československá národní oblast byla živnou půdou Masarykovy osobnosti a hlavním jevištěm jeho života. Vyšel z moravsko-slovenského pomezí na životní pout' a česká hrouda zaduněla nad jeho rakví, když ji spouštěli do hrobu dne 21. září 1937 v Lánech. Za naší paměti nebylo člověka, který by tak dobře zosobňoval vůli Čechů a Slováků žít pospolu jako syn slovenského otce a moravské matky, životním dílem zakotvený po víc než padesát let v českém prostředí.

Sluší však vědět, že od mladých let se Masaryk rozbíhal do světa. Napřed ho strhla Vídeň a potom Lipsko. V únoru 1878 se vydal na cestu přes Oceán a z „nového světa“ si přivezl na Moravu a potom do Vídně svou ženu. Z Prahy, která se mu stala domovem po jmenování na českou universitu r. 1882, se často vydával za hranice. Znal dosti dobře svět, než nastoupil svou nejdelší cestu: Začala v prosinci jízdou z Prahy přes Vídeň do Říma, vedla v několika etapách přes Švýcarsko, Francii, Anglii, Rusko, Dálný východ, Japonsko a Kanadu do Spojených států a končila dne 21. prosince 1918 triumfálním

vjezdem do Prahy, osvobozené a rychle se strojící k novému rozkvětu v úloze stoličního města republiky.

Než Masarykovy cesty do světa nelze zakreslit jenom na moderní mapu pěti dílů světa. Masaryk nečerpal jenom z bohatství své doby. Jeho duchovní výpravy třeba neustále promítat do dějin lidské vzdělanosti. Jeho touha po vzdělání, probuzená první četbou v domově rodičů, neznala ani překážek ani mezí. Mezi českými vrstevníky měl Masaryk jediného druhu, Jaroslava Vrchlického, překladatele řeckých lyriků i Danta, orientální poesie i Whitmanových Stébel trávy. Na nesčetných místech by bylo třeba hledat prameny inspirace, které se slévaly do Masarykova nitra a podněcovaly jeho myšlení a jeho činnost.

Od studentských let byl Masaryk v živém styku s příslušníky jiných národů. Vídeň, když tam přišel na podzim, 1869, byla rušnou císařskou residencí a kotlem, ve kterém se neustále mísily rozličné národnostní prvky v podivnou směs. Masaryk se brzo věnil do koloběhu života v podunajském mocnářství. Osud Rakouska a národů žijících pod habsburským žezlem se stal jedním z hlavních předmětů jeho přemýšlení. Když se r. 1882 dostal na pražskou universitu a zabral se do českých problémů, zúžilo se pole jeho působnosti jenom zdánlivě. Habsburské državy byly rozděleny na rakouskou a uherskou oblast a z Prahy bylo možno bez velkého napínání zraku pozorovat, co se

dálo v české i slovenské národní oblasti, ve Vídni i v Budapešti. Netrvalo dlouho a k českým posluchačům Masarykových přednášek se přidružili studenti ze Slovenska a z rozličných končin jihoslovenské oblasti. Masarykův vliv se rozšířil přes politické hranice na Balkán a na evropský východ, mezi vzdělané Poláky, Ukrajince a Rusy.

Do Masarykova životopisu patří nejenom konec Rakousko-Uherska a politické osvobození podunajských národů. Má tam místo i pád carství a hohenzollernského císařství. Masaryk byl přímo dotčen i březnovou i listopadovou revolucí v Rusku a o bolševictví neuvažoval a nepsal jenom jako nezáčastněný divák. V Masarykově myšlení a životě se odrazilo i povlnné odumírání liberalistického světa i dravé výboje totalitních soustav, fašismu a nacionálního socialismu. Byl ještě presidentem, když Adolf Hitler urval nad Německem moc, a stál před otázkou, jakým směrem se bude valit proud světových dějin po obnově pruského militarismu a německých snů o vládě nad světem.

Nástin Masarykova života, at' načatý s toho nebo onoho konce, se mění vüchledně v průřez stoletým obdobím, které začalo dvě léta před jeho narozením a které se před našima očima uzavřelo násilným koncem československé demokracie v únoru 1948. Není třeba uměle rozšiřovat rámeček, aby se i na skrovný počet stran promítly základní rysy moderních dějin, které Masaryk tvořil se svými vrstevníky.

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and convenience
for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

HAPPY EASTER
From The
ASBESTOS WORKERS UNION
3850 S. Racine Ave.
CHICAGO, IL.
☎ 247-8184

Happy Easter
FROM

C. J. SAPORITO PLATING CO.
3119 S. Austin Blvd.
Cicero, Ill.
☎ 656-8626

HAPPY EASTER
SPORTSMAN'S PARK RACE TRACK
3301 S. Laramie
CICERO, ILL.
☎ 242-1121

HAPPY EASTER
Fireside Federal Savings & Loan
5041 W. 31st
CICERO, ILL.
☎ 863-0780

Savings Accounts—N.O.W. Accounts
SAFETY DEPOSIT BOXES—TRAVELERS CHECKS

Happy Easter
FROM
"BUD"
A - B Window Cleaning Co.
☎ 939-3646

DISTINCTIVE FASHIONS
FOR
THE SUBURBAN WOMAN
LUCILLE FILLMORE'S
3300 Oak Park Ave.
Berwyn, Ill. 60402
☎ 484-3700

Sal's Custom Tailor & Cleaner
3435 S. Harlem
BERWYN, ILL.
☎ 484-5454
Dry Cleaning
LEATHER & FUR
Also Weaving

HAPPY EASTER
From
Mr. L. Pergantas - Owner
FOUR STAR BODY SHOP
5424 W. Montrose
Chicago, Ill.
☎ 286-2051

HAPPY EASTER
FROM
KOSTNER KAR KARE
Tune Ups-Brakes-Transmissions & Air Conditioning
3059 S. Kostner
Chicago, Ill.
☎ 847-5511

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce.
Volejte česky nebo anglicky:
852-2230

JO KARUD

STALO SE V ADVENTU

(Pokračování z min. čísla)

Zázrak

Třetí adventní neděli přišli do Čihoště na mši svatou opět všichni ze samot, i přespolní z Kynic, Zdeslavic a Hroznětína. Zaplnili kostel už dávno před začátkem bohoslužby. Nejdříve hospodyně, zatímco muži ještě rokovali pod lipami na prostranství před kostelem. Naposledy se nahrnuli do kostelní lodi mladí, kteří také v hloučcích či ve dvojicích postávali venku. Šedý prostor kostela rozjasňoval teplý jas svíček pod obrazem Bohorodičky.

Farníci v Čihošti zachovávali neměnný zasedací pořádek. První řady patřily největším hospodářům a nehodilo se, aby mezi ně usedl chalupník. Přespolní si sedali dozadu vedle kravičkářů a bezzemků. Hospodáři z Jirsova gruntu měli od nepaměti místo v první lavici vlevo pod kazatelnou. Tohle místo jim zajistily pětadvacet hektarů dobré půdy na nejlepším katastru obce, kus lesa se strání a louka pod ním. A také to, že děda - dej mu Pán Bůh věčnou slávu - navozil z hroznětického lomu kámen, když se tehle kostel stavěl. Dnešní hospodář na Jirsově gruntě se ještě pamatuje na jeho pyšnou bílou hlavu s ostrým orlím nosem.

Když kostelník zapaloval velkou svíci stranou oltáře, byl kostel plný a vzhledu u vchodu utvořili opozdílci hrozen, podobný včelímu česnu. Jablko by nepropadlo. A přece ještě stačili ustoupit a vytvořit uličku pro nově příchozího. Zjistajasna se v kostele objevil Rudolf. Herec z Lípovy chalupy u potoka, dobrodruh, co se jen po lesích toulá a zmije prý loví, za podivnými obchody se ztrácí a vždy se znovu vrací. Co tu ten dělá? Kdo si kdy pamatuje, kdy ten byl v kostele? Lidé mu uvolňovali cestu, jako by se štítily dotknout se ho. Rudolf nikoho nepozdravil a jeho také nikdo neoslovil. Byl cizinec v obci. Nebo spíše nepřítel. Antikrist.

Sledovaly ho nedůvěřivé pohledy a ti z první řady se otáčeli a dívali se na něho chladnými nedůvěřivými očima. Co dělá tady mezi těmi, kterým vyhlásil válku? Přivandrovalec, který chce měnit zavedený pořádek v obci, aby se příživil. Tak nepodobný někdejší krajánkům, jimiž usedlí lidé sice opovrhovali, ale pro které měli srdce a krajíc chleba s mlékem či teplou bramboračku, když zaklepalí u jejich dveří. Podolák, Hanousek a Vovíz z pastoušky byli aspoň z této obce a měli vydržené místo v kostele vzhledu v poslední řadě mezi bezzemky, ale tento zde? Jako by svou přítomností znevěcoval stánek Páně.

Ale dosud je všechno jako za stará. Jirsové mají své místo v první lavici vlevo pod kazatelnou a lidé ještě smekají, když hospodář jde v holínkách a v beranici se svou blahobytnou hospodyní vzhůru kamenitou cestou ke kostelu, který je dědovou zásluhou jejich více než ostatních.

Ale jedno ví hospodář docela přesně. Staré jistoty ztratily svou platnost. Bohatství už nemá takovou váhu jako dříve a stačí otevřít noviny, aby poznal, že v této době platí majetek za dědičný hřích. Od mládí se učil majetek ctít, ale noví páni, kteří přijíždějí černým vozem, aby v obci šířili neklid, majetkem opovrhují. Lze si lehce spočítat, že Jirsové, kteří mají v kostele dosud místo v první lavici, budou první na řadě i potom, až se začne rekvirovat.

Vedle Jirsy sedí jeho panímáma. V upracovaných rukou ohmatanou modlitební knížku. V černém hedvábném šátku s rudými růžemi vypadá důstojně, jak se na selku z Jirsova gruntu sluší. Jirsa ví, že žil svůj život správně. Řádně a spořádaně. I nevěstu si vybral správnou s dvaceti tisícovkami v ledečské záložně. Může být hrdý na svůj život. Jen prázdné místo po jeho levici ho pálí. Otočí se. Ano, tam vzhledu mezi bezzemky a kravičkáři sedí jeho Václav s Vránovic Slávkou.

Václav chtěl Slávku přivést k nim do první řady. To nemohl Jirsa připustit. Takové gesto by se rovnalo zasnoubení a jeho souhlasu s tímto nerovným svazkem. Celá Čihošť by si měla o čem povídat. Ale zakázat Václavovi, aby si sedl k holce dozadu, také nedokázal. Neodvážil se toho. Je teď taková doba, že je třeba být s chalupníky zadobře. Ostatně, kdo ví, zda se někdy takové proletářské příbuzenstvo nebude hodit? V téhle době je všechno možné.

Hospodář se nemůže soustředit na modlitbu. Zavonělo kadidlo a sbor na kůru zazpíval K Tobě se vracíme. Myšlenky plné obav se vracejí a nelze se jich zbavit. V noci ho olupují o spánek, ruší jeho klid, když si vyjde na sad potěšit se s včeličkami, i teď, ve stánku Božím zahánějí jeho rozjímání, když chce najít útěchu ve svatém slově. Z myšlenek ho vytrhl šepot modlitby. Lidé poklekají a

znamenaají se křížem. Uvědomil si, jak ho do kolen tlačí dřevo klekátko.

Ve vstupních modlitbách této třetí adventní neděle připomíná kněz před oltářem slova apoštola Pavla: „Radujte se v Pánu vždycky, opět pravím, radujte se. Vlídnost vaše budiž známa všem lidem: nebot' Pán blízko jest...“ Doba adventní je přípravou na příchod Spasitele.

Farář Toufar vystupuje na kazatelnu. Vedou k ní tři-čtyři schůdky. Řečníště je nízké. Přemýšlí o smyslu epištoly, která se čte tuto neděli, a o výzvě apoštola Pavla, abychom o nic nepečovali úzkostlivě, nebot' „pokoj Boží, který převyšuje všechno pomýšlení“ ochrání srdce naše i myšlenky naše „v Kristu Ježíši, Pánu našem“.

Hospodář pozoruje klidnou tvář faráře, který stojí těsně nad ním. Zdá se mu, že hovoří přímo k němu. Mluví o lásce. O nekonečné lásce Boží i o lásce člověka k bližnímu.

Hospodář se nedokáže zaposlouchat do farářových slov. Jejich smysl mu uniká a uvědomuje si pouze tón farářova hlasu. Hlavou se mu honí neodbytné myšlenky. Musí myslet na Václava. Jeho úkolem hospodáře je předat mu grunt kvetoucí a zvelebený, tak jako jednou totéž bude úkolem Václavovým, předat ho takový svým dětem. Má někdy chuť strhnout bič se zdí a jít za mladými, až budou při měsíčku na sadě u Vránovy chalupy, a vypráskat tu nemyšlnou, nerozumnou a pokořující lásku Václavovi z hlavy. Ale ví, že to neudělá.

Dívá se do farářovy tváře nad sebou a slova jdou mimo něj. Slyší těžký dech ženy a cítí dotek jejího měkkého boku. Napadne ho myšlenka radostnější, která mu na chvíli nechá ve tváři přelétnout úsměv. Pole na Příčinách, které koupil za Ančino věno, urodilo letos pšenici, že se nad ní srdce zaradovalo. Je to dobré pole. Bylo by škoda o takové pole přijít.

Představuje si v duchu traktor, který rozorává meze jeho polí. Někdy se mu ten obraz vybavuje i ve zlých snech, z nichž se probouzí zpocený a bezmocně slabý. Podíval se na ženu vedle sebe. Hleděla na kříž svatostánku s pootevřenými ústy a těžce dýchala. Jeho žena, která mu přinesla věnem dobré pole. Mělo to vůbec smysl? Cítil, jak se mu duší rozlévá hluboká soucitná lítost nad sebou samým. Vnímal hlas faráře, ale unikal mu smysl jeho slov o lásce Boží a o lásce k bližnímu. Uvědomoval si jenom bolest své duše a sám sobě znovu a znovu kladl tu jednu jedinou palčivou otázku. Chtělo se mu vstát a křiknout faráři do tváře: „Vždyť je to všechno jinak! Docela jinak.“

Jedno ale věděl jistě. Umínil si to v té chvíli jako své velké rozhodnutí. Nebude Václavovi bránit, aby chodil za Slávkou.

Námětem k dnešnímu kázání faráře Toufara bylo evangelium svatého Jana o Janu Křtiteli, který řekl o sobě, že je hlasem volajícího na poušti, a který vybízel k spravení cesty Páně. Na adresu farizejů pak prohlásil: „Uprostřed vás stojím, jehož vy neznáte.“ Farář si položil pravou ruku na prsa a levou ukázal k oltáři. Řekl: „Pán Ježíš přebývá s námi ve svatostánku.“

Hospodář ucítil dotek chladné, trochu vlhké dlaně na hřbetu své ruky. Podíval se na ženu. Očima široce otevřenými hleděla k oltáři a stiskla mu ruku ještě silněji. V jejích očích zahlédl úžas. A překvapení. A také úzkost. Něco jako svaté vytržení a současně hrůzu.

Kolem to zašumělo užaslými hlasy.

Hospodář se podíval k oltáři. Zahlédl, jak se křížek na svatostánku vychyluje hluboko doprava a jak se trhavým pohybem vrací do původní polohy. A jak potom zůstal nehnutě stát.

Někdo vykřikl.

Hospodář si uvědomil, že to byla stará Urbanová.

Farář na okamžik ztichl, vyrušen nepozorností naslouchajících. Podíval se znepokojeně kolem sebe a potom pokračoval v kázání.

Hospodář nespouštěl oči z křížku a snažil se, aby se soustředil. Křížek stál nepohnutě na svém místě. Zdálo se mu, že podlehl klamu nebo mámení smyslů. Ale žena se k němu naklonila, až ucítil její nakyslý dech, a šeptala: „Viděls?“

Anna tedy viděla totéž, co on. Dokonce dříve než on a upozornila ho na to. A stará Urbanová vykřikla. A všichni ostatní to také viděli. Rozhlédl se kolem sebe a ve všech tvářích vyčetl překvapení a úžas s nádechem svatého vytržení.

Jen farář mluvil dál svým klidným hlubokým hlasem, jako by se nic nestalo. Slova nedělního kázání se rozléhala prostorami kostela a křížek stál nehnutě. Desítky párů očí očekávaly jeho další pohyb marně.

Vzrušení z lavic jako by se přeneslo i k faráři na kazatelnu. Musil přece vidět tváře svých farníků a až k němu jistě zalehl jejich šepot. Jednou nebo dvakrát se přefekl a musil se opravit. A pak kázání ukončil jakoby ve spěchu, pružným krokem sestoupil s kazatelny, poklekl před oltářem a odešel do sakristie.

(Pokračování příště)

POLISH GOVERNMENT IN EXILE

While Poland struggles to overcome its enormous problems, more and more eyes in the West are turning towards the large Polish community in exile for clues as to the likely outcome of events.

The true Polish ideals are alive among Poles in exile, who do not have to compromise them to avoid political repres-

U.S. Savings Bonds Have Tax Advantages

When the final signature is on the tax form, most people resolve to do better on the next year's financial planning.

One approach to consider is the purchase of U.S. Savings Bonds. They carry two tax advantages.

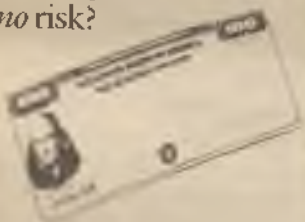
Federal taxes on interest earned on U.S. Savings Bonds can be deferred until bonds are redeemed and interest earned on U.S. Savings Bonds is exempt from state and local income taxes.

The tax deferral feature should be particularly attractive to persons planning for retirement.

Bonds can be purchased while a person is in a higher income tax bracket, but can be held and taxes deferred, until after retirement, when income generally is lower.

Series EE U.S. Savings Bonds now receive interest on a variable rate system that is tied to Treasury Security rates. Interest rates change every six months, and owners receive an average of the rates for the periods the bonds are held. Bonds must be held at least five years from the date of purchase to earn the variable rate. The interest rate for bonds, for the current semiannual period, November, 1984 to April, 1985, is 10.94 %.

Can you name the *only* savings plan that offers high yield, guaranteed earnings, and *no* risk?

U.S. Savings Bonds ★
America's favorite way to save!

sions. The ideal of Polish independence thrives in the Free World, where the Government of the Polish Republic has its seat in London.

The Government is recognized by a great majority of exiled Poles, as the legal authority of the Republic of Poland. It was forced into exile as a result of the Nazi-Soviet invasion in 1939 and retained its continuity throughout the Second World War and after the war until now.

It has never accepted the Yalta agreement of 1945 which placed Poland under Soviet domination by the short sighted decisions of Roosevelt and Churchill.

The Government's legality is based on the Polish constitution of 1935, which provided in case of war for continuity of legal operations from outside the country.

The Communist regime in Poland has never been legalized under Polish or international law. It has never obtained the support of the nation as free elections have never taken place. It has been kept in power for nearly four decades by its Russian sponsors, whose tanks are always ready to strike if Communist rule is threatened.

Events over the past two years have clearly demonstrated how little credibility the Communist authorities have; their rule rests on force of the threat of force and not on a social consent.

The Polish Government in

Exile is politically and financially independent of any foreign influences or sources. Its finances are provided by the Polish National Fund, established in 1948, which collects voluntary contributions from the Poles throughout the world.

The President of the Republic of Poland is count Edward Raczyński, who was Poland's ambassador to Great Britain from 1934 to 1945.

Prime Minister Kazimierz Sabbat heads a cabinet, approved by the Polish National Council in Exile. Most of the Members of the Council are elected by exiled Poles every five years, while some are appointed by Polish political parties active in exile.

Every Pole is intitled to citizenship in the Polish Republic including the children of exiles. They can claim dual nationality under international law.

The Polish community in exile has a flourishing political, cultural, social and religious life. It has its own independent parties, cultural and social centers, clubs, newspapers, and other publications including the quarterly journal „Polish Affairs” published in English/, libraries, Saturday schools and even a university in exile.

Despite their dispersion Poles in exile have close contacts with their relatives in Poland and with Polish communities on all five continents.

One of the major tasks of the

Polish Government in Exile is to establish and extend ties between Poles wherever they reside. Accurate information about the Government and the numerous Polish organizations in the West now reaches Poland to a greater extent than ever before. The barrier of fear was breached by the independent trade union Solidarity so that Poles feel freer to express their opinions and communicate with fellow countrymen in the West.

The Government in Exile actively helps Poland by providing information, moral support and financial assistance when it is necessary. The support reinforces relations between the separated communities and enhances Polish national solidarity.

The Government launched an aid to Poland Fund five years ago and President Edward Raczyński frequently appeals for its support. Various Polish organizations collect donations and supply Poland with desperately needed food, medicine and other essential goods.

Three and a half decades of Communist economic mismanagement and Soviet exploitation have resulted in severe shortages of basic products in Poland.

The Polish Government in Exile endeavours to present the Polish problems at various international meetings and to the governments of all countries in which Poles reside. It has representatives in nineteen states. Though these countries do not recognize it the Polish Government tries to exert direct and indirect influence on their policies toward Poland. On important occasions, the Government in Exile acts in a direct way by issuing memoranda and reports on specific Polish problems.

Throughout the summer of 1980 until the end of 1981 the spirit of Freedom inspired the Polish nation.

Polish labor unions, peasant unions, scientific and student unions were organized and their number reached about twelve million. Along with their families, it represented nearly the whole population of Poland, except for about four million members of the Communist party, security and some military forces.

The Communist party in Poland under strong pressure from

PRODÁM

krásný jako nový ručně vyšíváný „Hanácký kroj.” Velikost 8 do 38. Prodám za nejlepší nabídku. Volejte ☎ 312-484-0881

POLISH AMERICANS DENOUNCE RESURGENCE OF POLITICAL REPRESSION IN POLAND

„Indictments of three „Solidarity” leaders indicate resurgence of the policy of repression designed to intimidate the Polish people into total submission to Communist rule,” said Aloysius A. Mazewski, president of the Polish American Congress, an „umbrella”-type organization representing the several million strong community of Polish Americans.

The three, Wladyslaw Frasyniuk, Bogdan Lis and Adam Michnik, jailed since February 13, are accused of discussing plans for a nation-wide strike on February 28, protesting drastic food price increases announced by the government, which were to be effective as of March 1. Strikes were subsequently called off, following the government's decision to rescind the planned price increases. In addition, Leszek Moczulski, the leader of the Confederation for Poland's In-

dependence (KPN), was arrested a few weeks ago.

According to Polish Church sources, over 100 political prisoners are currently being held in jails in Poland, Mazewski said. They were all arrested over the past 3 months. „This clearly indicates that last year's amnesty and release of 652 political prisoners was a shameful ploy designed to deceive the Polish people, to break Poland's isolation from Western democracies, and to induce removal of U.S. imposed sanctions,” he added. Mazewski demanded the immediate release of Wladyslaw Frasyniuk, Bogdan Lis, Adam Michnik, Leszek Moczulski and other political prisoners. „The Polish people's legitimate demands for an equitable application of law, truth and openness in the government's actions do not pose a conceivable threat to the authorities,” he said, „provided that the government responds with a policy based on reason and moderation, rather than resurgence of police terror.”

Soviet Russia and some Communist countries did not approve of this situation and on December 13, the Polish traitor gen. W. Jaruzelski declared war against the Polish people. Many thousand political activists were imprisoned and the whole nation was cut off from western influence.

Due to this situation the Polish Government in Exile doubled its activity.

It issued the so called „Appeal to the Free World” asking for help for the Poles. This appeal was delivered to the governments of 80 nations.

Later on, it issued a memorandum to the signatories of the Helsinki agreement, asking them to condemn the Communist party in Poland and the Soviet Union, which is the real aggressor.

It also issued a memorandum to all nations to abolish the infamous Yalta agreement, which started the enslavement of East-Central Europe by the Soviet Russia.

It wrote many other letters and appeals to president Reagan and influential leaders of western nations trying to find a way to help our enslaved nation.

In Poland's struggle for national self-determination and democracy, the Polish community in exile and the Polish Government in Exile do all in their power to help their countrymen.

Most significantly they have preserved the idea of Polish independence and political democracy, which have been suppressed in Poland.

The position of the Polish Government in Exile has not changed since the war.

It will return to an independent Poland in which the entire population has the right and the opportunity to freely select their government.

Then only the Polish Government in Exile will pass on constitutional legality to truly representative authorities, which will embody Poland's national will.

Polish Government in Exile
43, Eaton Place,
London SW1X 8BX
ENGLAND

FOR SALE

BY OWNER - 4 FLAT , 2 LARGE 5 ROOMS AND TWO 4 ROOMS, ENCLOSED PORCHE, GOOD SOUTH SIDE LOCATION IN CHICAGO (48th and PAV-LINA Str.) - NO VIOLATIONS, LOW TAXES, GOOD INVESTMENT \$45,000 ☎ 376-0652 after 6 PM.

VOICE OF THE NATION

Cleveland News

Včelka's present Spring Festival

The Bohemian National Hall, 4939 Broadway Ave. will be the scene of the 2-day Spring Festival.

Saturday April 13th at 7:30 P.M. and Sunday April 14th at 3:00 P.M.

The program includes a 3 act comedy by the Vcelka Dramatic Club; a concert of old fashioned brass band music by the Sokol Greater Cleveland Band under the direction of Lubomir Hromádka and one-act farce, „Wedding Confusion”.

Another feature will include the Cleveland Folk Dancers of Sokol including Dolly Baca and Don Ranc.

Tickets are available by calling 524-9735 or 475-3112. Donation is \$4 for adults and \$3 for Golden Agers.

ROAST BEEF DINNER - Sunday, April 14, 1985, 1:00 - 5:00 p.m.

Our Lady of Lourdes Social Hall, East 55th & Hamm Avenue Adults \$6.00 Children \$3.00 Includes Dinner, Dessert and Beverage Reservations must be in April 5, 1985 Call 641-4346 or 662-1271

„LOOSEN YOUR KIESTER AFTER EASTER DANCE” Saturday, April 13th 1985 7:00 - 12:00 p.m. St. John Nepomuk (Social Hall) Featuring - Brian Papesch Orchestra Donation \$5.00 B.Y.O.B. Free Beer Food & Wash Available For tickets call: Debi 429-0469 or Kathy 341-0765.

KARLIN HALL AND CLUB
5304 Fleet Avenue
— **POLISH DAY** —
Saturday, April 20th, 1985
Polish Snacks Available
Music by Ed Potonic

DOPORUČTE
Hlas národa

SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM

Pomozte nám rozšířit
Klub jeho čtenářů!

Karel CAPEK

PRAYER FOR CZECHOSLOVAKIA

OCTOBER 1938

My Lord God, who made this beautiful country. You see our suffering and our grief. To You we need not say what we are feeling, nor how low our heads are bowed. They are not bowed from shame, for there is no reason why we should be ashamed, even if fate hits us with a rod of iron. No, it is not we who have been vanquished; no, we have not lacked courage. Our people has not lost any of its honour; it has only lost a part of its body. We are like a man who has been caught in a machine; after the first and most cruel pain he feels that he still lives. Our people lives, and just because of that sharp pain we feel how strongly and how intensely we live.

O God who made this people, we need not tell You all this; but it is for us ourselves that our lips and our hearts try to express that which we must never lose: our faith — faith in ourselves and faith in our history. We are convinced that throughout history we never were on the wronging side and we shall never be. We are convinced that on our side and in our efforts there is more promise for the future, more of that which will grow and bear fruit than there is on the side of violence and temporary power. Truth is greater than violence, for it is durable. But already in this difficult moment we must be aware of the duty incumbent upon us not to await passively the future. More than ever will we work for our people, for its inner force and its unity. The better be the men whom our people produce, the greater will be the work which we shall accomplish. Our fate is but a part of the fate of the whole world, which follows its course, prompted by a great and solemn necessity. We have nothing to fear from world evolution; on the contrary, no brute force will suffice to stifle the need of mankind for liberty, peace and equality between men and between peoples. We must work with all our might for ourselves; we must love our people more; we must love each other more. We believe that our great task in the world is principally to make of ourselves a people capable of a future which is better than the present sombre page of European history.

My God, we do not ask You to avenge us, but we ask You to give us confidence, so that no one hopes in vain, but seeks from now on to be of use in our eternal nation's future tasks. In this grave hour, there is no place for those who despair. What we need is faith. What we need is a love which will strengthen us a thousandfold. Never will a nation be small whose faith in things to come and whose efforts for a better future remain unshaken.

(English version by Audax)

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

ETHIOPIAN SOLUTION

Pressure appears to be building for massive aid from U.S. taxpayers to rescue the starving peasants of Ethiopia. President Reagan has already ordered hundreds of millions of dollars worth of emergency food aid. Congress will be considering additional millions worth. All this must of course come from the taxpayers.

Before committing ourselves to such expensive programs recognition should be made of the fact that previous U.S. aid programs have resulted in near total failure. Clearly a new approach in dispensing aid is called for.

* Because the moral responsibility to aid the starving in Ethiopia and elsewhere rests upon all nations the effort should be international, not left up to a few nations.

* Because the famine in Ethiopia has been caused and made worse by the Communist government of that country, aid must be made contingent upon that government giving complete freedom to the various aid groups to dispense supplies wherever they are needed.

The Communist regime must not be permitted to use the aid program as a means to provide for its bureaucracy and armed forces while denying aid to the peasants in the distant regions of the country, some of which are in rebellion against the central government.

Although this situation is

seen now as a short term emergency, it is in reality a first manifestation of a long term problem. It is therefore necessary for the aiding nations to carry the message to Ethiopia of the need to return to private enterprise in agricultural production. Private enterprise produces food; socialism produces famine!

In any aid program in Ethiopia it should be made absolutely clear that any prospects for future aid will depend upon adoption of private enterprise and a free market with free prices in agriculture. To do otherwise would simply be acquiescence to continued support of a failing Socialism throughout Africa.

For too long America has been known around the world as "Uncle Sam," because we have been generous to a fault with no conditions attached to our charity. It is time to change such short-cited foolishness. The stakes are too high.

It is long past time for Americans to "smarten up." We are in the final stages of a world-wide Communist revolution. We are right now being encircled by the Red juggernaut in Central America.

We, as individuals, may be morally obligated to assist the starving and poverty-stricken throughout the world, and we should do all we can. But as a nation we are not obligated to commit suicide as a result of foolish action.

When we come to the aid of people in a Communist nation, without extracting freedom-promoting concessions for our aid, we are not only being "saps," but we are strengthening the Communist movement in its drive to control the world.

All aid from the United States, including that for Ethiopia, should carry with it total U.S. control of distribution, plus liberalizing concessions for improving the lives of the people.

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)

PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRATKÝ

evropský vyučený sklenář a dědy a otce v Československu

Doporučte Hlas národa
svým přátelům a známým